Biblioteca Centrală Regională Hunedoara-Deva

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Scînteia

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN

Anul XXXVII Nr. 7642 | Joi 14 martie 1968 | 6 PAGINI — 30 BANI

DEMOCRAȚIA SOCIALISTĂ — izvorul forței și dinamismului orînduirii noastre

Perfecționarea continuă a democrației socialiste, atragerea tot mai largă a maselor de oameni ai muncii la conducerea statului reprezintă, în concepția partidului nostru, una din cerințele fundamentale ale procesului de desăvîrșire a construcției socialiste. Congresul al IX-lea al Partidului Comunist Român și Conferința Națională a partidului — care a adîncit și completat prevederile Congresului — au pus puternic în evidență însemnătatea deosebită a lărgirii democrației socialiste în toate domeniile vieții sociale și a stabilit un complex de măsuri menit să asigure transformarea în fapte a acestui deziderat. **„Cu cît înaintăm pe calea desăvîrșirii construcției socialiste** — arăta tovarășul Nicolae Ceaușescu, în Raportul cu privire la proiectul de Constituție a Republicii Socialiste România — **participarea celor ce muncesc la rezolvarea problemelor vieții sociale se extinde, se lărgește democrația socialistă... Superioritatea democrației socialiste stă în faptul că ea asigură participarea la exercitarea puterii, la conducerea treburilor țării, a întregului popor, în interesul propriei sale bunăstări și fericiri. Acesta este izvorul inepuizabil al forței și vitalității societății noastre, garanția mersului victorios înainte pe drumul progresului și civilizației socialiste".**

Constituie o caracteristică pregnantă a întregii perioade ce a trecut de la cel de-al IX-lea Congres al partidului, amplul proces de adîncire și dezvoltare a democrației socialiste în toate sectoarele de activitate — în viața de stat, în economie și cultură, în activitatea obștească — ca rezultat concret al măsurilor luate sistematic de partid și de stat. Una din direcțiile eforturilor depuse de partid și de stat a fost în această perioadă înlăturarea unor forme organizatorice și de muncă învechite, rigide, lichidarea manifestărilor de rutină, promovarea unui spirit nou, creator în viața socială a întregii țări. **Aceste măsuri au creat condiții ca masele cele mai largi ale poporului să participe direct și nemijlocit la elaborarea și înfăptuirea programului de care depinde dezvoltarea multilaterală a societății noastre, ca toate problemele cardinale ale procesului de edificare socialistă a țării să fie dezbătute și rezolvate cu contribuția activă a muncitorilor, țăranilor, intelectualilor, a întregului popor.** În documentele Comitetului Central al P.C.R., în cuvîntările secretarului general al C.C. al P.C.R., ale celorlalți tovarăși din conducerea de partid și de stat a fost clar exprimată necesitatea de a se persevera hotărît pe această linie, de a se crea noi și noi premise pentru continua perfecționare a democrației socialiste în toate verigile și la toate nivelele de activitate, pentru întărirea legăturii strînse a partidului și statului socialist cu masele de oameni ai muncii.

Acest proces de adîncire a democrației socialiste se cristalizează în însuși stilul de muncă al partidului, **în modul în care partidul își dezvoltă legăturile cu masele poporului, în felul în care el concepe și elaborează toate hotărîrile de însemnătate istorică pentru viața țării noastre și care îmbrățișează compartimentele de bază ale societății.** Conștient de înaltele răspunderi pe care și le-a asumat în fața poporului, a națiunii socialiste, partidul se sfătuiește în permanență cu oamenii muncii, solicită și valorifică — printr-o multitudine de forme și metode — inițiativa și spiritul gospodăresc al maselor, în toate acțiunile pe care le întreprinde. Vizitele tovarășilor din conducerea partidului în întreprinderi, șantiere, instituții de cultură din întreaga țară, întîlnirile și discuțiile purtate cu acest prilej la fața locului cu mii și mii de oameni ai muncii, consfătuirile pe ramuri de producție în care au fost dezbătute probleme de însemnătate deosebită pentru dezvoltarea acestor sectoare de bază ale economiei naționale și ale vieții sociale au constituit — toate — un cadru larg de cunoaștere nemijlocită a problemelor și preocupărilor celor mai largi mase ale poporului, a modului concret în care este transpusă în viață politica partidului. Asemenea metode de muncă au conferit și conferă întregii politici a partidului și statului nostru un conținut profund realist și mobilizator, caracterul de expresie a însăși voinței poporului, a intereselor fundamentale ale întregii națiuni. Se poate afirma, cu deplin temei, că **niciodată, ca în această perioadă, nu au fost atît de strînse legăturile partidului cu masele largi ale oamenilor muncii de la orașe și sate, că niciodată nu au fost atît de mari prestigiul și autoritatea partidului în fața întregului popor.**

Principiile democratismului socialist își găsesc o amplă reflectare în **viața economică a țării, în producția de bunuri materiale** — sfera principală a construcției socialiste. Prin îmbunătățirea metodologiei de elaborare, planurile economice curente și de perspectivă au azi un caracter mult mai democratic, bazîndu-se pe studierea și analizarea propunerilor de jos, ale maselor de oameni ai muncii, chemate să le dea viață ; ele se întemeiază pe cunoașterea concretă a situației din fiecare unitate de producție, pe confruntarea acesteia cu necesitățile dezvoltării economiei naționale, ale întregii societăți. În esența lor, măsurile de perfecționare a conducerii activității economice reflectă preocuparea partidului și statului pentru perfecționarea aplicării centralismului democratic — principiu fundamental al statului nostru socialist. Întărindu-se disciplina socialistă în întreaga viață economică, se promovează totodată forme și mijloace cît mai corespunzătoare care să îmbine coordonarea pe bază de plan a activității economice de ansamblu, acordarea de largi atribuții și competențe unităților economice, cu dezvoltarea autonomiei și gestiunii proprii a unităților de producție, cu stimularea largă a inițiativei acestora.

S-au creat, de asemenea, posibilități pentru creșterea contribuției pe care uniunile cooperatiste și uniunile de creație, sindicatele, organizațiile de tineret și femei o aduc la dezbaterea problemelor producției materiale și spirituale, la îmbunătățirea legislației muncii, a disciplinei în producție. Toate aceste posibilități trebuie folosite cît mai intens, valorificate cu maximum de eficacitate, pentru că numai prin adîncirea democratismului socialist, prin declanșarea energiei și inițiativei maselor poate fi pusă pe deplin în valoare superioritatea economiei socialiste — baza edificării orînduirii noastre noi.

(Continuare în pag. a II-a)

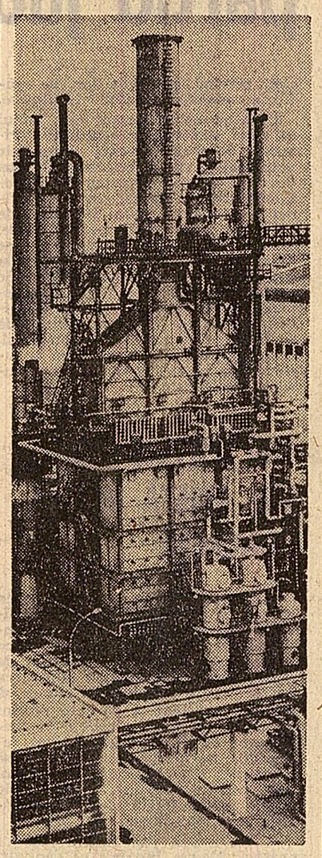

Combinatul chimic din Turnu Măgurele. În fotografie : vedere parțială a fabricii de amoniac
Foto : Gh. Vințilă

PORȚILE ENERGIEI

Reportaj de Traian FILIP

Parcă am privi temeliile țării. Șantierul de la Porțile de Fier este un cap de pod, o enclavă de beton încastrată la rădăcinile munților. Dunărea s-a distanțat de mal și fierbe dincolo de zidul de oțel.

Noaptea sau ziua, macaralele afundate în alcovul fluviului sînt cele care te rețin. Aglomerate în acest bastion de stîncă și metal, macaralele se răsucesc ca niște minutare pe un cadran fosforescent. În coliviile lor de sticlă, macaragiii gîndesc mișcările spectaculoaselor mașini, dispun discreționar de imensele lor puteri, se răsucesc o dată cu bena prinsă în cîrlig, ochesc cu ea de fiecare dată o țintă și pun, la zeci de metri dedesubt, într-un con aspirator, într-un cazan de turbină tone după tone de beton. Apăsînd pe o pedală, ei fac să se deplaseze turnul de oțel cu cele patru picioare ale lui. O întreagă construcție metalică, o uzină verticală începe să vibreze, să alunece pe lungul coridor al ecluzei ca o ireală corabie. Mișcările sînt lente și maiestuoase. Și deodată, peste un zid ametitor de înalt, peste un zgîrie nori, brațul macaralei se înveșe treptat clătinîndu-și cîrligul. Brațul macaralei seamănă cu un pod suspendat care își caută pilonul. Undeva în corpul mașinii începe să se destindă un cablu pe scripeți și roțile dințate clănțănesc, bat ca o toacă, pînă cînd un sunet de alarmă oprește totul în loc.

Între văduri de sulițe, între urzeli de oțel și zăbrele, între atîtea pridvoare suspendate pe care oamenii pășesc în echilibru, între atîtea drumuri ce se încolăcesc și trec de la un nivel la altul, de pe un dig pe alt dig, între alte macarale surori, bineînțeles că acești titani, acești elefanți cu trompe puternice și rigide trebuie să arate prudență, de parcă tot ce s-ar clădi n-ar fi decît un castel de cărți de joc.

Se lucrează în ecluză la cap amonte, la sas amonte, la capul intermediar, la sas aval și la capul aval. La cap amonte a fost aproape atinsă cota finală de 72 de metri. Pe o lungime destul de mare, ecluza se conturează asemenea unui coridor de oțel și beton. Sînt, fără îndoială, deosebiri importante între hidrocentralele de pe Dunăre și operele similare executate la Bicaz și Argeș.

— Un ritm fără precedent caracterizează execuția simultană a principalelor obiective, ne spune ing. Iurie Druță. Planul de turnări betoane de anul acesta este egal cu întregul volum de betoane depus într-un cincinal, la Argeș. Dacă hidrocentralele Bicaz și Argeș ar fi luate ca etalon, atunci am putea spune că, la Porțile de Fier, executăm în fiecare an cîte o hidrocentrală.

Dezvoltarea unei asemenea energii n-ar putea fi explicată fără a arăta că dotarea șantierelor s-a făcut la nivelul tehnicii mondiale, că aici lucrează un colectiv de constructori cu vastă experiență, cu mare capacitate de creație și cu ascuțit spirit de previziune. Rezultat dintr-o selecție și dintr-o sinteză săvîrșite de-a lungul anilor, colectivul de constructori de la Porțile de Fier reunește oameni din toate unghiurile țării. Aici se întîlnesc zeci de meserii : sudori, macaragii, dulgheri, fierari betoniști, electricieni, lăcătuși mecanici, artificieri, vibratoriști, semnalizatori, șoferi, excavatoriști. Mii de utilaje și aparate, de la teodolite la mașini de calculat, de la strunguri la trailere, de la ciocan la pikhamer sînt întrebuințate pentru a aduce pe lume uzina apelor. O întreagă flotă, pontoane plutitoare pe care tehnologia modernă le utilizează în largul oceanelor pentru extracțiile de țiței, drăgi și dragline, remorchere, pompe de apă, aparate seismice, buldozere de o forță copleșitoare, adevărați tigri ai șantierelor, aduc piatră lîngă piatră, fier lîngă fier, pentru a zăgăzui fluviul și a-l trece apoi prin arterele hidroagregatelor.

Uzina afundată în apele fluviului, cu rădăcinile la peste treizeci de metri sub nivelul albiei actuale, este, în fond, un motor gigantic cu sase turbine de oțel, cu ateliere în însuși corpul afundat sub ape, cu porți imense deschizîndu-se la ecluză. Atacată pe apă și pe uscat, o asemenea lucrare a pretins de la bun început realizarea unei sinteze tehnice de mari dimensiuni. A pretins disciplină, exigență, ritmicitate, forță. Iar șantierul de la Porțile de Fier, obținînd acum titlul de fruntaș pe țară în anul 1967, a primit totodată o prețioasă recunoaștere a meritelor și o consacrare de prestigiu.

Definind caracterul lucrărilor de apă, șeful șantierului, ing. Gh. Sălăgean, ne spune :

— Executarea devierii Dunării de pe ampriza fundației centralei și ecluzei reprezintă un gen nou de lucrare pentru constructorii noștri. Aici, la Porțile de Fier, sînt concentrate

(Continuare în pag. a V-a)

Brașovul cîntecului a triumfat ! Festivalul s-a impus ca o manifestare internațională de prestigiu, eforturile organizatorilor fiind răsplătite din plin. Însăși ideea organizării Festivalului se dovedește întru totul fructuoasă, iar Radioteleviziunea română a știut să-i dea amploare, strălucire.

Este un succes remarcabil să poți reuni la o astfel de manifestare atîtea nume de răsunet din muzica ușoară. Atît prin capetele de afiș, cît și prin nivelul și ținuta frumoasă a concurenților, Festivalul și Concursul au constituit un eveniment de seamă în viața noastră muzicală și culturală. Timp de o săptămînă, concertele, recitalurile de la Brașov au cucerit seară de seară nu numai atenția publicului prezent în sală, dar și a milioane de telespectatori, inclusiv la posturi străine, care au preluat cu interes emisiunile. În discuții purtate cu artiști, cu membri ai juriului, ei au relevat calitatea deosebită a acestei manifestări. „Cerbul de aur" a făcut astfel primul pas spre transformarea sa într-un festival de tradiție.

Organizarea interioară a Festivalului a fost atent gîndită pînă în detalii, de la frumoasele deplasări la monumentele artistice și naturale din împrejurimi și pînă la programul de repetiții și vizionări. Orașul destinat manifestărilor a fost bine ales : pitoresc, bine gospodărit, punct turistic de o mare atractivitate.

Au fost reprezentate, prin interpreți de valoare, școli naționale diferite, oferind laolaltă tabloul unei mari varietăți stilistice. Dar o trăsătură generală, care a și imprimat Festivalului marca de calitate, a fost aceea că nota dominantă a dat-o muzica de substanță, au dat-o cîntecele menite să tulbure pe ascultători, reflectînd realități sociale, gînduri răscolitoare, adînci trăiri sufletești.

Cîntăreții bine cunoscuți, ca și tinerii interpreți pentru care Brașovul constituie un pas spre consacrare au impus cîntecele cu conținut, cîntecele angajate, cîntecele dominate de o idee majoră. Omul în toată complexitatea lui, frumusețea sentimentelor profunde, tragismul războiului, pacea, lumina, dragostea, bucuria... iată conținutul textelor, ecouri ale vieții de fiecare zi și pe care muzica le însuflețește. Texte de idei, inspirate de o temă, oglindind o atitudine afectivă, o viziune

Smaranda OȚEANU

(Continuare în pag. a IV-a)

Reflecții după Festivalul „CERBUL DE AUR"

Cîntecul — idee, cîntecul — sentiment, cîntecul — emoție

PLURALITATEA FUNCȚIONALĂ A CONSTRUCȚIILOR AGRICOLE

Procesul complex de intensificare și modernizare a agriculturii este indisolubil legat de realizarea obiectivelor de investiții, indispensabile desfășurării normale a producției. Alături de elementele constructive tradiționale se manifestă tot mai pregnant tendința spre realizarea unor obiective cu funcționalitate multiplă. Vechile teorii, despre simplul rol de adăpostire a animalelor sau a produselor atribuit construcțiilor agrozootehnice, cedează locul unei concepții mai largi potrivit căreia acestea reprezintă mijloace esențiale pentru mărirea producției și productivității muncii, realizarea unei eficiențe economice superioare. O caracteristică definitorie a acestei concepții este interdependența dintre construcția propriu zisă și tehnologia adoptată, dintre acestea și elementele de mecanizare și partial de automatizare, a căror pondere crescîndă în valoarea totală a investițiilor reprezintă o cerință majoră. Această cerință, determinată de necesitatea obținerii unui randament economic maxim, se amplifică în condițiile trecerii de la micile construcții gospodărești la realizarea unor mari obiective care reprezintă investiții de multe zeci de milioane de lei, așa cum este cazul complexelor industriale zootehnice. Cele cîteva zeci de „orășele zootehnice" cu cîte o sută de mii de porci sau un milion de păsări crescute anual, sau hectarele de sere ca niște „oaze tropicale" în plină iarnă, integrate armonios în peisajul rural, au căpătat primele contururi pe planșetele proiectanților. În toate acestea sînt înmănuncheate capacitatea creatoare a specialiștilor agricoli, talentul, imaginația, spiritul novator al proiectanților. În ultimă instanță, folosirea eficientă a fondurilor de multe miliarde destinate anual investițiilor este în mare măsură determinată de concepția despre proiectare în agricultură.

„Concepția în proiectare, ne spune ing. **Ștefan Marinescu** de la Institutul de studii și proiectări agricole, este o noțiune complexă care presupune cunoașterea aprofundată și multilaterală a procesului de producție agricolă, direcțiile de dezvoltare a agriculturii pe calea intensificării și modernizării, corelarea între ramurile de producție și între sectoarele agriculturii pe baza unor criterii de apreciere fundamentate științific".

În activitatea de proiectare a construcțiilor agrozootehnice, una dintre cele mai importante probleme este studierea multilaterală și aprofundată a factorilor care concură la realizarea producției agricole, care să permită amplasarea și dimensionarea optimă a investițiilor. Este evident că elaborarea unor studii de zonare a producției agricole menite să asigure exploatarea rațională a fondului funciar, a mijloacelor de investiție, folosirea rațională a forței de muncă necesită eforturi corelate din partea organelor agricole și în primul rînd a institutelor de cercetări agricole.

Una dintre carențele actuale este lipsa unității de concepție în proiectarea obiectivelor agricole, limitarea la satisfacerea cerințelor de moment. De ce se întîmplă acest lucru ? Principala cauză o constituie paralelismele existente în proiectarea unor obiective agricole, insuficienta coordonare interdepartamentală și între institutele de cercetări și de proiectare aparținînd Consiliului Superior al Agriculturii sau altor instituții și organe centrale și locale. Coordonarea investițiilor în zonă este deficitară și datorită faptului că mai multe institute de proiectare se ocupă de aceleași tipuri de obiective cum sînt silozurile. Această fărîmițare a forțelor — în fond lipsa unității organizatorice și de concepție în proiectarea unor importante construcții agricole — constituie una din cauzele care fac ca valori mari de investiții

Ing. Const. BORDEIANU

(Continuare în pag. a III-a)

IN PAG. A III-A

- **Economia de metal depinde în măsură hotărîtoare de concepția tehnologică în vigoare**
- **Organizarea științifică amplifică potențialul economic**

Telegramă

Excelenței sale

general-locotenent **JOSEPH DESIRÉ MOBUTU**

Președintele Republicii Democratice Congo

KINSHASA

Adînc întristați de vestea catastrofei care s-a produs la Nyangezi, exprim Excelenței Voastre și poporului congolez, în numele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, al poporului român și al meu personal, sentimentele noastre de profundă compasiune față de victimele cutremurului.

Vă asigur, Excelență, de întreaga simpatie a poporului român față de poporul congolez greu încercat în această împrejurare.

NICOLAE CEAUȘESCU
Președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România

DE CE N-ARE BALTA PEȘTE (II)

Lunca Dunării și apele interioare, vast potențial piscicol nevalorificat

Arătam, într-o primă parte a anchetei noastre, ce potențial important pentru creșterea producției de pește reprezintă Delta. Ne vom ocupa, în rîndurile de mai jos, de ceea ce ar trebui făcut ca Lunca Dunării și apele interioare să fie, la rîndul lor, valorificate superior din acest punct de vedere.

Am început discuția despre luncă cu ing. **Vladimir Arvinte** de la Departamentul întreprinderilor agricole de stat. „Prin îndiguirea Luncii Dunării și intrarea acesteia în circuitul agricol — ne-a spus d-sa — au dispărut aproape în totalitate suprafețele cu condiții naturale propice pentru dezvoltarea și reproducerea peștelui. Unii ar putea trage concluzia că... porumbul a distrus peștele. Dacă măsura de valorificare agricolă intensivă a pămînturilor din Lunca Dunării a fost justă și necesară în fondul ei, greșit a fost, cel puțin în parte, modul de aplicare a acestei hotăriri, care n-a ținut seama de faptul că lunca este, de fapt, pepiniera naturală nu numai a bălților dunărene, a Dunării, dar și a Deltei. Renunțîndu-se la această pepinieră naturală, nu s-a trecut imediat și cu toată hotărîrea la înființarea de pepiniere și crescătorii de pește."

Părerea că tot ce-i luncă îndiguită poate fi valorificat agricol este greșită, ne-a spus și ing. **Z. Kasoni**, director general în Ministerul Industriei Alimentare. Oare trebuie să ajungem să descoperim azi că pe o bună parte a fundului bălții Greaca — cîndva una din marile surse de pește proaspăt ale Capitalei, sursă care în regim natural producea pînă la 2 000 tone de pește anual — nu se poate și nu se va putea face agricultură ? Dacă se executau toate lucrările geologo-geotehnice necesare, s-ar fi stabilit la vreme cît se poate asana, ce este nimerit să rămînă baltă, respectiv ce se pretează la transformare în crescătorie de pește, și ce parte din pămînturile inapte pentru agricultură — le am în special în vedere pe cele sărăturoase — pot căpăta aceeași destinație. Și Greaca este numai un exemplu. Aidoma stau lucrurile cu lacurile Șerbanu și Lupoiu din fosta baltă a Brăilei, zone întinse în fosta baltă Borcea, diferite lacuri de lîngă Corabia. Pămînturi sărăturoase sau mlăștinoase, care de cîțiva ani nu sînt folosite pentru agricultură, se află și la Chiselet, Dorobanțu, la Ghecet — Jijila, Luciu-Giurgeni ș.a. Este vorba de cîteva zeci de mii de hectare, pe care nu se poate face agricultură sau se poate numai cu foarte mari cheltuieli și deci eficiență economică redusă, și care nu mai dau nici un singur kilogram de pește.

În urma indicațiilor date de conducerea de partid și de stat lucrurile încep să fie îndreptate. Sarcina este acum — sublinia tov. ing. V. Arvinte — **de a se identifica și pune în valoare toate terenurile cu exces de umiditate, cele sărăturoase ori prea nisipoase, care nu sînt bune pentru agricultură.**

Lipsa colaborării între diferiți beneficiari ai diferitelor folosințe n-a priit peștelui. În cazul luncii, este vorba de fostul Departament Gostat și de Ministerul Industriei Alimentare. Ar fi fost cazul ca, de la început, să se fixeze agriculturii sarcini precise, planificate, și în domeniul producției de pește.

Ce se face în cadrul Departamentului I.A.S. pentru valorificarea posibilităților piscicole din Lunca Dunării ? În primăvara aceasta, în incinta îndiguită Brateșul de Jos, cu o su-

Al. PLAIEȘU

(Continuare în pag. a II-a)

Zilnic, mii de tone de mărfuri sînt descărcate sau încărcate pe navele românești sau străine ancorate în portul Constanța. Modernizarea actualului port va face posibilă ancorarea la danele sale a unor nave cu tonaj sporit, ceea ce va duce la mărirea traficului de mărfuri

ITALIA — PRIMA FILĂ A CAMPANIEI ELECTORALE

CORESPONDENȚĂ DIN ROMA DE LA NICOLAE PUICEA

Prin semnarea, luni, de către președintele Giuseppe Saragat a decretului de dizolvare a Camerei deputaților și a Senatului, s-a încheiat formal activitatea celei de-a IV-a legislaturi a parlamentului italian. Înainte ca liniștea să se aștearnă în aulele de la Montecitorio (sediul Camerei deputaților) și Palazzo Madama (sediul Senatului), după ce chiar în ajun aici au avut loc unele dintre cele mai aprinse dezbateri, deputații și-au strîns mîinile la despărțire. Evident, este vorba de un simplu gest de curtoazie, întrucît cu toții așteaptă — și comentatorii politici anticipează aceasta — ca desfășurarea campaniei electorale, începută luni, să fie deosebit de polemică.

Bilanțul legislaturii abia încheiate este privit din unghiuri de vedere diferite. Cei 5 ani care s-au scurs de la trecutele alegeri generale au marcat o serie de schimbări calitative pe planul vieții politice interne. Observatorii scenei politice italiene amintesc înainte de toate „longevitatea" coaliției de centru-stînga, care a deschis legislatura și a găsit sufiul necesar pentru a o încheia. **Față de trecut, cînd guvernele se succedau la scurte intervale de timp,** de data aceasta, cu foarte mici schimbări, echipa premierului Aldo Moro a știut să depășească cu succes și momente deosebit de critice. Atuul coaliției guvernamentale, care constituie, de altfel, elementul central al programului său electoral, îl reprezintă obținerea unor rezultate economice care situează Italia din punct de vedere al ritmului de dezvoltare în fruntea țărilor membre ale Pieței comune. Creșterea venitului național, actualizarea planului de dezvoltare a regiunilor înapoiate din sudul țării (așa-numitul Mezzogiorno), trecerea la programarea economică pe termen lung (planul cincinal pe perioada 1966—1970), măsurile de modernizare a agriculturii — sînt principalele măsuri care au adus o notă de stabilitate și continuitate în politica coaliției guvernamentale.

În politica internațională, dat fiind puternicul curent de opinie existent în țară, diplomația italiană a căutat să dezvolte acțiuni complexe în spiritul colaborării și înțelegerii între state cu sisteme social-politi-

(Continuare în pag. a V-a)

FAPTUL DIVERS

Sugestie

Soseso zilnic sesizări. Dintr-o cutie cu zece capsule pentru autosifon (care ar trebui să conțină acid carbonic) cel puțin două (uneori chiar patru) sînt încărcate cu... acidum aeris. Adică, aer sadea. Fabrica (I.P.A.), desigur, încasează contravaloarea cuvenită; nici nu se scuză dar ține piept reclamațiilor. Ne permitem a da o sugestie fabricanților: „Dacă tot vindeți aer, oferiți cel puțin aer ozonat de Sinaia sau Predeal. Dar numai în cutii sigilate. Măcar să știm pe ce dăm banii".

Atenție la instalații!

Sfidînd normele de pază contra incendiilor și sfaturile vecinilor de apartament, Alexandru Szakacs, din Vișeul de Sus, str. Carpați 26 (Maramureș) și-a instalat în casă o butelie improvizată, confecționată de el la atelierul Autobazei I.R.T.A. În timp ce soția și soacra lui găteau în bucătărie, sudura buteliei sub presiune a cedat, provocînd o puternică explozie, urmată de un incendiu violent. Prin intervenția promptă a pompierilor, focul a fost localizat și stins, dar a provocat totuși pagube materiale însemnate. Cele două femei sînt internate la spital cu arsuri grave. Nefericita întîmplare aduce în atenția tuturor recomandarea expresă de a nu folosi, la bucătării, instalații improvizate (și instalatori neautorizați !).

Ocoliți la dreapta

De ani de zile se fac eforturi pentru redarea unor noi terenuri în circuitul agricol. Dar tot de atunci, în fiecare primăvară, între localitățile Tînganu și Fundeni (Ilfov) aproximativ 10 hectare sînt scoase din acest circuit. Și iată cum: pe o porțiune de 3 km, drumul dintre aceste localități este practic... impracticabil. Din acest motiv, toate mijloacele de transport ocolesc șoseaua, trecînd peste tarlalele cooperatorilor din Tînganu. Așa că anunțăm pe tovarășii cu munci de răspundere în domeniul agricol (și cel de drumuri) din acest județ să ocolească locul cu pricina. S-ar putea să rămînă cineva împotmolit acolo și nu sîntem siguri că va primi ajutor din partea cooperatorilor din Tînganu.

Suflet hain

Fapta incalificabilă a unei femei tinere, robustă și sănătoasă, a stîrnit indignarea multor oameni din Tg. Jiu. Seara tîrziu, trei cetățeni au găsit abandonat pe un teren viran, un copil nou născut. Ei au oprit o mașină și l-au transportat la maternitate, anunțînd apoi miliția. Prin măsuri urgente, medicii au pus copilul în afara oricărui pericol. O zi mai tîrziu, miliția din Tg. Jiu identifica femeia cu suflet hain care își abandonase copilul cu gînduri criminale. Este Elena Tatu din comuna Bălești (Gorj). Locuia la familia Gomoiu (str. Ana Ipătescu 85) unde a și fost descoperită. Condusă la spital, în fața copilului, și-a recunoscut vina. A reieșit că soții Gomoiu au ascuns faptele acestei „mame" lipsite de orice simț matern. Cercetările continuă, pentru ca cei vinovați să suporte din plin sancțiunile legii.

O întrebare

S-a petrecut în ziua de 2 ianuarie a.c. În timp ce solicita un bilet pentru diferență de clasă la ghișeul stației C.F.R. Ciceu, o călătoare, rămasă necunoscută pînă azi, a pierdut o... sumă de bani. Citi anume — aceasta va trebui să precizeze (la ghișeul stației sus-amintite) păgubașul. După suma indicată, va fi recunoscut și va intra în posesia banilor. Nu sînteți dumneavoastră ?

„Pe lîngă plopii"...

S-ar putea ca în curînd binecuvîntata romanță să nu mai aibă farmecul dintotdeauna. Pentru că n-o să mai avem plopi pe marginea șoselelor noastre naționale. Nici cu soț, nici fără. Nu se știe cine și nu se știe de ce a dispus căsăpirea mîndrilor copaci cu frunze foșnitoare și cîntec nostalgic. La Avrig, pe șosea, cad sub secure; din Drăgășani; spre Valea Oltului, la fel. „Sînt bătrîni, — vor zice unii — prezintă pericol pentru circulație. Împrospătăm decorul, înlocuindu-i". Perfect. Dar de ce dintr-odată ! Luați-i pe sărite — cu soț sau fără, după inspirație, însă în nici un caz după metoda tăvălugului.

Rubrică redactată de:
Ștefan ZIDARIȚĂ
cu sprijinul corespondenților „Scînteii"

Mobilitate, dinamism, cunoaștere și rezolvare operativă — iată coordonatele stilului de muncă al noilor organe de partid județene

Care trebuie să fie coordonatele stilului de muncă al comitetului județean de partid ? Ce elemente proprii stilului de muncă al fostelor comitete regionale și raionale se dovedesc anacronice, perimate, în condițiile noii structuri organizatorice a organelor teritoriale de partid ? Ce elemente prețioase, verificate de experiență, trebuie preluate, perfecționate, adaptate cerințelor actuale ?

Iată aspecte aflate pe primul plan al preocupărilor comitetelor județene de partid în legătură cu care am întreprins o investigație în rîndurile a numeroși activiști. În pofida diversității problemelor abordate, numitorul comun al ideilor exprimate constă în concluzia că **noua organizare teritorial-administrativă nu se limitează la o simplă schimbare de denumire, ci impune o schimbare de optică, o schimbare în mentalitatea și stilul de muncă al activiștilor.**

Așadar, un punct de vedere unanim.

ANACRONISMUL DISPECERATULUI

Asistam la instruirea aparatului Comitetului județean de partid Mureș. După prima „ieșire pe teren", activiștii județului au fost solicitați să informeze despre probleme și aspecte deosebite, impunînd intervenția operativă a comitetului județean. I-am ascultat pe instructorii județeni ; unii au semnalat realmente aspecte de însemnătate majoră, alții însă lăsau impresia de a fi uitat în ce cadru se desfășura ședința. Constatări cu caracter „micro-local" privind necesitățile de furaj ale unei cooperative sau întîrzierile în colectarea laptelui dintr-o comună de către cooperația de consum, erau urmate de altele referitoare la nerespectarea contractului încheiat de o școală cu o întreprindere de construcții, tărăgănarea pietruirii unui drum comunal...

Pe cît se pare o spontană răbufnire a mentalității înrădăcinate în decursul timpului la mulți activiști de a privi organele de partid ca **dispecerat**, ca **mijlocitor** între diferite organisme de stat sau economice, de a-i duce în spate pe cei care nu-și îndeplinesc îndatoririle.

Argumentată, combativă, intervenția promptă a tovarășului Nicolae Vereș, prim-secretar al comitetului județean, a scos în evidență prejudiciile pe care le aduce preluarea de către organele de partid a atribuțiilor unor organisme social-economice cu funcții bine precizate. Datoria activistului de partid de a nu trece nepăsător pe lîngă deficiențele din jur, de a fi receptiv la sesizările pe care le primește și de a acționa cu perseverență pentru soluționarea lor nu poate îndreptăți tendința unora de a se substitui cadrelor de stat sau economice, absolvindu-le de răspunderile ce le revin. Continuarea acestei practici ar duce nu numai la înrădăcinarea tendințelor de pasivitate ale acelora care așteaptă ca alții să facă treaba pentru care primesc salariu, dar, în condițiile reducerii aparatului de partid, l-ar imobiliza, punîndu-l în imposibilitate de a cuprinde sarcinile specifice.

Lărgirea atribuțiilor organelor și organizațiilor de partid impune soluționarea operativă, pe loc, a sarcinilor, manifestarea unei înalte răspunderi partinice în toate celulele activității, la toate nivelele.

Prin ce se manifestă deosebirea dintre stilul de muncă al comitetului județean față de cel al comitetului regional de partid ?

Convorbirea purtată cu tov. Szotyori Ernest, secretar al comitetului județean de partid, a scos în evidență unele schimbări de natură calitativă. Anul trecut, în februarie, în preajma plenarei comitetului regional de partid care a analizat pregătirea realizării planului de investiții, cîteva colective au cercetat starea de lucruri de pe teren, au prezentat informări. Pe această bază s-a întocmit un raport, un proiect de plan de măsuri, dar un șir de probleme au reieșit abia în cursul discuțiilor din plenară, determinînd așadar alte analize, luări de contact ulterioare cu forurile de resort, etc. Acum, activiștii comisiei economice a comitetului județean au fost pe șantiere — împreună cu reprezentanți ai constructorului, ai beneficiarului, ai forului tutelar central — nu doar spre a se **informa** și a **întocmi un raport** ci, pentru ca, în urma celor constatate, **să-i determine pe cei în drept să ia măsurile necesare** spre a asigura îndeplinirea fiecărui obiectiv la termenul stabilit. Pînă la ședința biroului comitetului județean de partid unele neajunsuri vor fi înlăturate, urmînd a fi analizate numai problemele care n-au putut fi soluționate pe plan local; se va pune accentul pe laturile specifice muncii de partid.

În același mod, acțiunile privind organizarea științifică a producției și rentabilizarea tuturor produselor vor fi continuate de comitetul județean orientînd eforturile specialiștilor din comisia economică nu spre noi sesizări, informări și analize, ci spre ajutorul efectiv acordat la fața locului în vederea aplicării planurilor de măsuri stabilite în fiecare unitate.

CONTACTUL DIRECT CU REALITĂȚILE

Discuția purtată la Comitetul județean Ilfov al P.C.R. cu tov. Gh. Necula, prim secretar al comitetului județean, Constantin Anca și Corneliu Băjenaru, secretari ai comitetului județean, a relevat că, drept urmare a înlăturării verigilor intermediare, apropierea organelor de conducere de unitățile de bază imprimă muncii de partid o mai mare operativitate, hotărîrile ajung mai repede la cei chemați să le aplice. Pînă se transmiteau în organizațiile de bază, pe filiera : regiune-raion-comună, măsurile stabilite de comitetul regional privind munca cultural-educativă la sate în cursul iernii, se topea zăpada.

Legătura nemijlocită a comitetului județean cu organizațiile de partid își vădește eficacitatea și în domeniul instruirii aparatului, a activului de partid. Tov. Remus Pojan, șeful secției de propagandă a Comitetului județean de partid Mureș, și Corneliu Băjenaru, secretar al Comitetului județean de partid Ilfov, referindu-se la constatările prilejuite de prima ședință de instruire a secretarilor organizațiilor de partid ca și de instruirea propagandiștilor pe centre de comune de către membrii biroului comitetului județean, arăta că a fost verificată în mod practic posibilitatea ca în curs de două zile directivele Comitetului Central, indicațiile comitetului județean să ajungă la unitățile de bază și aceasta cu garanția că ele au fost transmise în condițiile cele mai bune, nealterate și, totodată, însoțite de indicații privind aplicarea lor la condițiile specifice unității respective.

Deosebit de important este faptul că **noua structură a organelor teritoriale de partid creează premisele unui contact viu, direct, cu realitățile.** Tov. Vasile Șpan, secretar al Comitetului județean Mureș, scotea în evidență faptul că, spre deosebire de activistul comitetului regional, care, prin însăși natura funcției sale, se limita în cea mai mare măsură la contactul cu comitetele raionale de partid, activistul comitetului județean își desfășoară întreaga activitate în unitățile de bază, acolo unde se hotărăște soarta liniei partidului, unde confruntarea cu practica impune adaptarea sau completarea măsurilor preconizate.

MAI PUȚINE HÎRTII, MAI MULTĂ MUNCĂ CONCRETĂ

Fără evidență nu se poate face muncă de partid, dar **prea multe situații strică :** uneori referatele, informările, situațiile înăbușe orice muncă vie ; zile și săptămîni de muncă sînt irosite pentru fabricarea de hîrtii care nu ajută ca munca să meargă mai bine și pe care nimeni nu are timp să le citească. Perfecționarea structurii organizațiilor teritoriale de partid este menită să accelereze cursul adoptat în ultimul timp pentru stăvilirea torentului de hîrtii, pentru înlăturarea fenomenelor de birocratizare.

— Am mutat de curînd arhiva noastră. Ne-am îngrozit ce cantități de hîrtie s-au adunat în scurta perioadă de cînd a fost construit combinatul — spunea tov. Andrei Tiribă, secretarul comitetului de partid de la Combinatul de îngrășăminte azotoase, cu prilejul unei „mese rotunde" organizate de redacția noastră împreună cu Comitetul municipal de partid Tg. Mureș. Am întocmit o grămadă de procese-verbale și situații nu pentru că era neapărat nevoie, dar atunci cînd veneau brigăzi și colective prima întrebare nu era : „Cum merge munca ?" ci „unde sînt situațiile ?" De multe ori ni s-a spus : „De dv. nu avem acum nevoie, lăsați-ne hîrtiile". Și atunci cînd și tovarășii de la partid, și de la minister, și de la ziare ne cer procese-verbale, cînd munca e apreciată după hîrtii, trebuie să ai hîrtii...

Deși toată lumea afirmă că de la un timp fluxul de hîrtii a diminuat în ambele sensuri, rezervele de reducere sînt departe de a fi epuizate. Tov. Vasile Rus, prim-secretar al Comitetului municipal de partid Tg. Mureș, arăta că la comitetele de cultură și artă se munceste din greu pentru a completa nenumăratele rubrici ale unor adevărate „cearșafuri" cuprinzînd evidența numărului conferințelor, conferențiarilor, lectorilor, participanților etc. etc. Toată această statisticologie înghite atîtea forțe și atîta timp încît nimeni nu mai ajunge să-și bată capul cu problemele de conținut ale activității cultural-educative de masă.

— Prin contactul direct al comitetului județean cu organizațiile de partid, cunoscînd „pe viu" realitățile, nu vom avea nevoie de atîtea informări — spune tov. Stefan Pragai. Hîrtiile prin ele însele nu pot explica nimic. Dacă sînt pe teren, într-o organizație, și constat că lucrurile merg prost, oricîte dosare conținînd dovezi scrise despre analizele efectuate nu pot infirma realitățile. Iar dacă mă conving că organizația obține rezultate bune, de ce aș avea nevoie să controlez în cîte ședințe s-a discutat problema care a fost rezolvată ?

Concluzia discuțiilor avute cu numeroși activiști, precum și cu cursanți în diferite forme ale învățămîntului de partid a fost că munca cabinetelor de partid mai este încă în prea mare măsură orientată spre scripte și evidențe în dauna preocupării pentru calitatea propagandei de partid, pentru organizarea dezbaterilor teoretice, simpozioanelor.

Investigația noastră a reliefat și alte aspecte specifice stilului de muncă al comitetelor județene de partid, dar acestea vor face obiectul altor articole ce vor urma.

Tudor OLARU

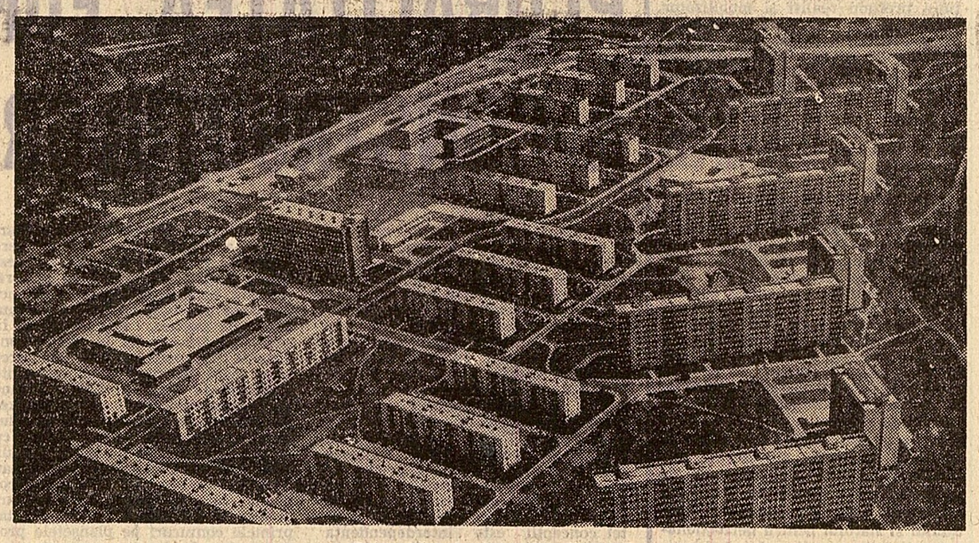

Balta Albă (vedere din elicopter) Foto : **M. Andreescu**

VAST POTENȚIAL PISCICOL NEVALORIFICAT

(Urmare din pag. I)

prafață destinată pisciculturii de 2 436 hectare, intră în funcțiune o pepinieră de peste trei sute de hectare, care va produce puietul necesar populării întregii suprafețe în anul viitor. O altă creșcătorie mare, care urmează să intre în producție în 1969, este cea de la Jijila, în apropiere de Măcin, pe aproape 1 700 de hectare. Și acesteia i s-a asigurat o pepinieră de 150 ha, pentru crap selecționat. Tot într-o perspectivă apropiată se prevede punerea în valoare a 1 090 ha în zona fostei bălți Suhaia, care va produce pentru consum în 1970. O creșcătorie de peste 2 000 hectare se amenajează și pe o parte a fundului fostelor bălți Bistreț-Nedeia.

O altă rezervă importantă, folosită doar parțial, o reprezintă apele interioare. Din întreg acest potențial, doar cîteva zeci de unități aparținînd Ministerului Industriei Alimentare și Departamentului întreprinderilor agricole de stat sînt valorificate la un nivel superior și dau producții între 800 și 2 000 kg pește la ha. Ne referim la unitățile I.A.S. Zaul de Cîmpie, jud. Mureș, Chișineu-Criș, jud. Bihor, Ineu, jud. Arad, la eleșteele M.I.A. de la Cefa de lîngă Oradea, la creșcătoriile din preajma Iașului sau Botoșanilor. În rest, mari suprafețe aparțin organelor locale și cooperativelor agricole de producție, care le exploatează cu eficiență mult mai redusă. De pildă, fostul sfat popular al regiunii Ploiești a recoltat de pe aproape 1 000 ha de iazuri și eleștee numai 201 tone de pește (cu un an înainte — 265 tone), iar din cele 1 485 ha de iazuri din subordinea fostului sfat regional București s-au recoltat 996 tone — ne informează ing. **Petre Negoiescu**, șeful Oficiului de reglementare a pescuitului.

Ne-am interesat la Uniunea Națională a Cooperativelor Agricole de Producție despre modul cum se pune problema dezvoltării pisciculturii în cooperativele agricole de producție, întrucît aici preocuparea este și mai redusă.

—În cadrul cooperativelor agricole de producție există circa 48 000 ha de bălți, iazuri, mlaștini, stufărișuri, cursuri de apă. Din acestea — după cum ne informează ing. **Martinel Voinea**, piscicultor din cadrul UNCAP — 6 200 ha, adică circa 13 la sută, sînt iazuri și eleștee în care se poate practica o pisciculturi intensivă. De pe această suprafață s-au obținut 1 600 tone de pește, revenind o producție medie de circa 260 kg la ha. Analizînd mai îndeaproape această cifră medie obținută, rezultă mari diferențe de la o zonă la alta. În timp ce în fostele regiuni Iași și Suceava s-a ajuns la aproape 400 kg la ha, pe teritoriile fostelor regiuni București, Ploiești producția a oscilat în jur de 100 kg la ha. Variații mari se înregistrează și între gospodării : la Mînăstireni — Botoșani s-au obținut 1 300 kg pește la ha, iar la Săveni și Scorujani, doar 80 și, respectiv, 120 kg la ha.

Cum se explică aceste mari diferențe ?

— La unii, prin dezinteres, la alții, mai ales prin nepricepere — ne răspunde specialistul UNCAP. Consiliile de conducere au grijă realizării planului de culturi. Pentru iazuri nu-i trage nimeni la răspundere. Pe de altă parte, nici specialiști piscicultori nu prea sînt, atît în gospodării, cît și la consiliile agricole. Ici colo s-a făcut treaba cu asistența tehnică a specialiștilor de la inspectoratele piscicole.

Oare nu este rentabilă această ramură de producție ? Ing. Voinea Martinel ne-a dat exemplul cooperativei agricole de producție din Bivolari (jud. Iași) unde de pe o suprafață de 60 ha de iazuri s-au obținut, în medie, 500 kg pește la hectar, cu un preț de cost de 3,25 lei kg, hrana naturală a peștilor fiind suplimentată cu deșeuri cerealiere, neghină, măzăriche, spărturi de grîu și de porumb. Iazul a fost îngrijit în permanență numai de doi cooperatori. Venitul a fost de 309 900 lei, obținîndu-se beneficii la hectar 3 200 lei, iar beneficiu total 191 000 lei, realizat prin munca doar a doi cooperatori care s-au ocupat de acest iaz.

Folosirea rațională a apelor interioare nu este însă o problemă care privește exclusiv cooperativele agricole. „Pe unele, ape au amenajări piscicole sau de folosință combinată (irigații) mai mulți stăpîni riverani. Iar colaborarea dintre ei lasă de dorit — ne informează ing. **B. Șumuleanu**, inspector la Oficiul reglementării pescuitului. De pildă, pe cursul Mostiștei au amenajări piscicole Ministerul Industriei Alimentare. Departamentul întreprinderilor agricole de stat, Uniunea cooperativelor agricole de producție, consiliul popular județean și Asociația vînătorilor și pescarilor sportivi. În aceste condiții, deși în vecinătate există o pepinieră a Întreprinderii agricole de stat Călărași, M.I.A. își aduce puietul tocmai de la Oradea, iar întreprinderea agricolă de stat îl trimite în Moldova. **Ar fi firesc ca, lucrîndu-se pe principii comerciale, pepinierele, indiferent în a cui proprietate sînt, să fie dezvoltate spre a asigura nevoile tuturor beneficiarilor unei anumite zone** în special resimt o mare lipsă de puiet piscicol iazurile din cooperativele agricole de producție. Situații asemănătoare sînt și pe alte cursuri de apă — Jijia, Sihna, Urluiu.

Dar principala anomalie, care a întîrziat și mai frînează încă buna dezvoltare a pisciculturii o constituie lipsa de preocupare pentru inventarierea, clasarea și introducerea în circuitul economic agricol, cu plan și sarcini precise, a terenurilor apte pentru pisciculturi, astăzi nefolosite. Nimeni nu și-ar permite, și pe bună dreptate, într-o întreprindere agricolă de stat sau într-o cooperativă agricolă, să lase un teren de cultură neutilizat. Dar nimeni nu trage la răspundere pe cel care nu populează un lac, un iaz sau o baltă pentru obținerea unei producții oarecari, sau dacă nu folosește, să zicem, un teren sălinizat, inapt pentru culturi vegetale, în scopul realizării de amenajări piscicole. Departamentalismul îngust are și aspecte birocratice, care costă scump statul ; ne referim la existența, pe același teritoriu, a unor întreprinderi piscicole cu profil asemănător, avînd fiecare directori, contabili, funcționari și care dau o producție mai mare de... hîrtii decît de pește. Pe fostul teritoriu al regiunii București, de exemplu, au ființat întreprinderea pendinte de M.I.A., cu sediul la Oltenița, cea a sfatului regional, cu sediul la București, și cea a Departamentului I.A.S., la Călărași".

— Mulți stăpîni, multe întreprinderi. **Văzută evoluția în timp — este de părere ing. Arvinte — numărul deținătorilor de exploatări de pește ar trebui să se reducă, delimitîndu-se, pe cît posibil, și anumite zone pentru diferiții producători.** În Deltă — Ministerul Industriei Alimentare, în Lunca Dunării și alte zone mari de ape interioare — Departamentul I.A.S. și în rest, cu sarcini precise de exploatare — cooperativele agricole de producție.

Care este, deci, potențialul piscicol al Luncii Dunării și al apelor interioare ? „A da un răspuns precis este încă prematur — ne spune ing. **Gh. Mirică**, directorul Institutului de cercetări și de proiectări piscicole. Depinde de foarte mulți factori. **Este însă limpede că, în Lunca Dunării, numai cîteva creșcătorii pot da incomparabil mai mult decît dădea toată lunca în regim natural și liber de inundații. Cît privește apele interioare, aici sînt rezerve neatinse încă**, greu de evaluat la ora actuală. Pe de altă parte, intervin și unii factori de care trebuie ținut neapărat seama ; mă gîndesc, în primul rînd, la necesitatea menținerii purității apelor interioare, tot mai intens poluate de industrie, încît pe alocuri să nu fie pusă sub semnul întrebării eficiența unora dintre măsurile luate pentru piscicultură".

Eliberînd pescuitul și pisciultura Deltei, Luncii Dunării și a apelor interioare din chingile departamentalismului îngust, ale birocrației și incompetenței, punîndu-le exclusiv pe bazele științifice ale pescuitului intensiv, țara noastră poate realiza producții de pește de apă dulce care să satisfacă cerințele interne de consum.

DEMOCRAȚIA SOCIALISTĂ

(Urmare din pag. I)

O preocupare constantă a Partidului Comunist Român este perfecționarea continuă a statului nostru socialist, a aparatului de stat central și local, a întregii rețele instituționale de stat în sensul de a servi cît mai bine construcția noii orînduiri, de a asigura dezvoltarea continuă a democrației socialiste. Studiind cerințele dezvoltării societății noastre în etapa actuală și în perspectivă, partidul a conceput și elaborat un ansamblu de măsuri menite să înlăture neconcordanțele ivite între cerințele noi apărute ca urmare a dezvoltării impetuoase a forțelor de producție pe întreg cuprinsul țării și formele învechite de organizare administrativ-teritorială. Așa cum s-a subliniat la Conferința Națională a partidului, aceste măsuri sînt destinate să lichideze verigile intermediare, să asigure creșterea eficienței și operativității activității organelor locale, să creeze condiții pentru contactul viu al organelor locale de partid și de stat cu masele de cetățeni, pentru conlucrarea nemijlocită cu aceștia, cu cadrele de specialiști, la rezolvarea problemelor sociale și obștești. Prin îmbunătățirea organizării administrativ-teritoriale s-a creat un cadru corespunzător lichidării manifestărilor de birocratism și rutină, pentru fructificarea mai largă a sugestiilor și inițiativelor cetățenești, pentru satisfacerea în condiții mai bune a cerințelor maselor. **Este o îndatorire de însemnătate esențială a tuturor organelor și organizațiilor de partid și de stat să pună cît mai larg în valoare posibilitățile ce s-au creat prin îmbunătățirea organizării administrativ-teritoriale, pentru a stringe și mai puternic legăturile lor cu masele, manifestînd grijă și solicitudine în relațiile cu oamenii muncii, preocupare pentru rezolvarea operativă și plină de înțelegere a cererilor acestora.** Forța și tăria partidului și statului nostru stau în legătura strînsă cu masele. De aceea fiecare organizație de partid, fiecare comunist trebuie să cunoască temeinic problemele și preocupările maselor în mijlocul cărora își desfășoară activitatea, să combată cu toată hotărîrea orice tendințe de birocratism, de ignorare a sesizărilor și propunerilor cetățenilor, orice manifestări care pot să afecteze drepturile și libertățile cetățenești.

De o deosebită importanță pentru dezvoltarea democrației socialiste este ansamblul măsurilor adoptate de Conferința Națională a P.C.R. privind lărgirea activității legislative a Marii Adunări Naționale, creșterea rolului deputaților și al comisiilor permanente, introducerea de sesiuni deschise, de durată, perfecționarea activității Consiliului de Stat și a Consiliului de Miniștri, competența sporită care se acordă unităților teritoriale de bază — comuna și orașul — în cadrul reorganizării administrativ-teritoriale. **Toate aceste măsuri ridică pe o treaptă superioară întregul mecanism de conducere a societății, creează cadrul corespunzător pentru realizarea pe deplin a funcțiilor și rolului crescînd ce revin partidului și statului socialist în desăvîrșirea construcției socialiste.**

În cadrul societății noastre capătă o însemnătate tot mai mare **opinia publică a colectivității,** formele obștești de combatere a diferitelor manifestări antisociale, retrograde. La educarea cetățenilor în spiritul respectării și înfăptuirii ordinei de drept și a legalității socialiste o contribuție tot mai însemnată aduc diferitele forme de influențare obștească — comisiile de împăciuire, comisiile de litigii sau de judecată tovărășească, adunările obștești etc. — instrumente eficiente ale ordinei sociale cărora trebuie să li se creeze un teren tot mai larg de activitate.

Legile statului nostru — ca stat socialist — exprimă interesele poporului, nevoile societății, drepturile și îndatoririle cetățenilor în diferitele domenii ale vieții social-economice și politice ; de aceea interesele generale ale poporului cer aplicarea și respectarea lor riguroasă. Forța orînduirii noastre se sprijină pe aportul maselor, al fiecărui cetățean la întărirea ordinei de stat, pe spiritul de răspundere de care fiecare dă dovadă în respectarea legilor țării, care-i garantează cele mai largi drepturi și libertăți ; se întemeiază pe manifestarea plenară a elanului constructiv al fiecărui om al muncii în îndeplinirea marilor sarcini ale edificării socialiste, pe spiritul de exigență activă al maselor asupra modului în care se rezolvă problemele care privesc viața lor, progresul întregii țări.

Dezvoltarea continuă a democrației socialiste, asigurarea deplinei egalități în drepturi a tuturor cetățenilor țării, indiferent de naționalitate, au asigurat participarea activă, fructuoasă la viața politică, economică, culturală a celor mai largi mase ale poporului, **cimentarea strînsă a întregii noastre națiuni socialiste.**

În toate domeniile, perfecționarea democrației socialiste amplifică procesul de afirmare multilaterală a omului în societatea noastră, ca stăpîn conștient al propriilor sale destine. Aceasta își găsește întruchipare concretă în avîntul cu care oamenii muncii — muncitori, țărani, intelectuali — participă la înfăptuirea politicii partidului și a statului, la îndeplinirea planurilor de dezvoltare economică și culturală a țării — **în unitatea strînsă a întregului popor în jurul partidului și a conducerii sale, în adeziunea entuziastă și unanimă a maselor largi la întreaga politică, internă și externă, a partidului.** Legătura trainică a partidului cu masele, aportul entuziast al întregului popor la transpunerea în viață a fiecărei măsuri, a fiecărei acțiuni inițiate de partid — iată sursa forței și tăriei regimului nostru, a democrației noastre socialiste, care asigură desfășurarea largă a energiilor și capacităților creatoare ale întregii națiuni pe drumul făuririi viitorului fericit al României socialiste.

FABRICA „11 IUNIE" GALAȚI :

Piese de mobilier

O serie de piese de mobilier metalic combinat cu elemente de masă plastică, ce pot fi utilizate în birouri și cantine, se produc la fabrica „11 IUNIE" din GALAȚI. Tot aici se produc dulapuri metalice pentru vestiare, cărucioare și containere necesare efectuării operațiilor de transport în industria textilă, precum și bancuri pentru 1, 2 și 3 menghine și scaune rotative de lucru. Toate aceste piese de mobilier se produc și se livrează fără repartiție.

FRIGIDERUL „FRAM"

Zilele călduroase vor face să crească brusc și cerințele de „frig" artificial, considerat astăzi un mijloc modern, indispensabil în orice gospodărie. Frigiderul „FRAM", care se găsește de vînzare în magazinele de specialitate, este folositor și practic. Este încăpător, cuprinzînd patru grătare, două cutii din masă plastică cu capac transparent pentru fructe ; un compartiment pentru unt și brînză, un raft pentru ouă și altul pentru sticle ; un evaporator cu spațiu pentru două tăvițe necesare obținerii de cuburi de gheață. Frigiderul este prevăzut cu un termostat pentru reglarea automată a temperaturii și a consumului de energie.

Un frigider costă 2500 lei. Se vinde și cu plata în rate.

pagina economică

ECONOMIA DE METAL depinde în măsură hotărîtoare de concepția tehnologică în vigoare

Într-un articol precedent subliniam că problema valorificării superioare a metalului se pune pe zi ce trece în termeni noi, cu exigență sporită, că progresele în acest domeniu sînt în prezent tot mai mult condiționate de deplasarea pe planuri calitativ superioare a conținutului activității de proiectare-reproiectare a produselor. Ne propunem să demonstrăm în rîndurile de față că saltul calitativ e cel puțin la fel de necesar și în domeniul imediat următor — adică cel al stabilirii tehnologiilor de fabricație.

Ni se va replica, probabil, că în uzinele constructoare de mașini, înlocuirea produselor depășite cu tipuri perfecționate, care — constructiv — înglobează cantități minime de metal, s-a făcut o dată cu raționalizarea sistematică a tehnologiei lor de fabricație. Așa este ! Perfecționările aduse tehnologiilor de fabricație au permis, după cum se știe, realizarea unor mari economii de metal. Dar s-a făcut, oare, tot ce era posibil în acest sens ? Aceasta-i întrebarea, căci sarcina, așa cum a fost ea trasată de partid constructorilor de mașini, nu poate fi considerată rezolvată decît atunci cînd de marile avantaje ale tehnologiei moderne — în speță cele privind posibilitatea reducerii adaosurilor de prelucrare a consumului de metal — se va beneficia din plin la fiecare piesă în parte.

Răspunsul, bazat pe o largă investigație, nu poate fi întrutotul afirmativ. Economiile de metal realizate anul trecut în uzinele constructoare de mașini (peste 11 000 de tone) nu reprezintă nicidecum limita superioară a posibilităților ; ele ar fi fost de peste 18 200 de tone, dacă 17 întreprinderi nu și-ar fi depășit consumul de metal normal. Alt argument : o examinare atentă a mai multor produse de bază arată, de pildă, că batiurile unor mașini-unelte continuă să aibă pereții mai groși decît este prevăzut în desenele de execuție. De ce ? Pentru că aceste piese (și nu numai ele) au fost supradimensionate de către executanți, în scopul de a se evita pe această cale rebuturile inerente cît vreme se utilizează tehnologii de turnare învechite și se lucrează în condiții tehnice nu tocmai optime. Alegîndu-se această soluție comodă, de minimă rezistență, unele mașini și utilaje, deși bine concepute, continuă să încorporeze mai mult metal decît trebuie, să fie mai grele decît cele similare fabricate în străinătate. În sfîrșit, în secțiile de forjă consumul de metal nu coboară, în general, sub 1 220—1 260 kg pentru 1 000 kg piese forjate, deși în literatura de specialitate se arată că acest consum poate fi redus pînă la 1 150 kg.

Se poate spune că, în majoritatea cazurilor în care s-a intervenit pe linie tehnologică, a fost sistată doar risipa crasă și relativ ușor vizibilă la o revizuire critică a tehnologiilor de fabricație. Ceea ce, desigur, nu e deloc puțin, dar e, categoric, departe de a fi totul. Și atunci, ce mai trebuie făcut ? *În esență* — consideră specialiștii cu care am discutat — *și în tehnologie au devenit strict necesare soluțiile mai complexe, mai subtile.* Dar care sînt acestea ?

— După părerea mea — ne-a spus *ing. Radu Clopotaru*, șef de atelier în Institutul de proiectări pentru construcția de mașini — punctul „cheie" îl constituie *extinderea mai rapidă a tehnologiilor moderne de turnare*. Turnarea cu miezuri realizate în cutii calde sau autoîntărite cu furan, precum și alte tehnologii moderne și avantajoase, care în prezent se utilizează doar în cîteva turnătorii din țară, ar trebui să se aplice de acum încolo mult mai rapid și pe o scară simțitor mai largă. Ca acest lucru să fie posibil, nu este suficientă străduința tehnologilor din uzine. Este nevoie ca și anumite linii tehnologice de turnare să fie proiectate și realizate în țară, ca asigurării materiilor prime și auxiliare corespunzătoare — premisă a aplicării tehnologiei moderne în turnătorii — să i se acorde cel puțin aceeași atenție deosebită.

Adaosurile de prelucrare pot fi reduse, de asemenea, utilizînd forme de turnare permanente, coji termoreactive și ceramice și, mai ales, forme crude executate pe mașini de format cu presiuni înalte.

— Dacă ne referim la modernizarea proceselor tehnologice din turnătorii — ne-a spus *conf. dr. ing. Vasile Vulcu*, de la Institutul politehnic din Brașov — nu putem să trecem cu vederea că, deși avantajele incontestabile ale utilizării unor materiale plastice în construcția de modele și cutii de miezuri sînt binecunoscute, continuă să fie utilizate, de regulă, esențele lemnoase și, într-o măsură redusă, aliajele neferoase. Aceasta înseamnă că adaosul de prelucrare și posibilitatea apariției pieselor turnate cu defecte se amplifică și, implicit, crește și consumul de metal. *Iată de ce cred că a sosit timpul ca la confecționarea modelelor pentru turnătorii lemnul să cedeze locul altor materiale, mai potrivite exigențelor actuale.* În acest scop, industriei noastre chimice i se cere să ofere turnătoriilor — la prețuri accesibile — materialele plastice și rășinile sintetice necesare.

Un alt specialist din Brașov, *conf. ing. Alexandru Maniu*, ne-a împărtășit cîteva sugestii privind mai buna gospodărire a metalului în atelierele de forjare și matrițare la cald :

— Tehnologii din uzine nu știu cu suficientă exactitate ce sortimente produc combinatele siderurgice și, mai ales, în ce cantități. Ei comandă laminate de anumite dimensiuni, dar, unele dintre acestea neexecutîndu-se, li se oferă altele, mai mari. De aici, risipa de metal. Firește, siderurgiștii nu pot produce întreaga gamă standardizată de produse. N-ar fi rațional ! În schimb, tehnologii secțiilor de forjă ar putea indica în viitor *greutatea* semifabricatelor și nu dimensiunile lor, ca pînă acum, și astfel o risipă, care anual se ridică la mii de tone, ar fi înlăturată. Dar și siderurgiștii ar putea veni mai mult în întîmpinarea cerințelor forjorilor — și anume, prin trecerea mai hotărîtă la extinderea laminării la toleranțe negative, care ar duce la micșorarea consumului de metal în secțoarele de forjare. Se cuvine să amintesc, totodată, că forjarea liberă, care asigură o utilizare de 33—50 la sută a metalului, ar trebui să cedeze mult mai rapid locul celei în matrițe, prin care se obține un indice de utilizare a metalului de 55—85 la sută.

Ar mai fi de adăugat și alte aspecte. Am calculat că numai la uzinele „Tractorul" și „Steagul roșu" din Brașov s-ar putea economisi anual 1 000 de tone de metal prin debitarea semifabricatelor cu pînze de ferăstrău a căror grosime să nu depășească 2 mm. Iar prin încălzirea electrică, în cuptoare cu atmosferă controlată, alte 400 de tone. Un salt calitativ important în micșorarea adaosurilor de prelucrare și a bavurilor s-ar obține prin perfecționarea utilajelor, dar mai ales prin promovarea matrițării închise (fără bavură) și a celei din semifabricate turnate, a matrițării din metal lichid (metodă aflată într-un interminabil stadiu de încercare), ca și a celei de deformare prin explozie.

În sfîrșit, o chestiune peste care se trece cu prea multă ușurință. În alte țări, pentru o tonă de piese matrițate la cald se consumă 16—18 kg matrițe. La noi, între 33 și 48 kg. Risipa e evidentă. Ea poate și trebuie să fie înlăturată prin aplicarea unor tratamente termice adecvate, prin elaborarea în țară a unor oțeluri pentru confecționat matrițe, prin execuția „la cald" a matrițelor.

Investigațiile întreprinse ne-au condus la concluzia că, în uzine, *depășirea consumurilor de metal normate poate fi preîntîmpinată, în principal, printr-o activitate de concepție tehnică permanentă și competentă.*

Cele mai adecvate posibilități de economisire și valorificare superioară a metalului, indiferent care ar fi ele, trebuie căutate în permanență, cu asiduitate. Numai așa poate fi tradusă în viață sarcina trasată de partid de a conferi metalului, în toate întreprinderile, valoarea maximă.

Ing. Adrian PRODAN

---

tribuna experienței înaintate

Organizarea științifică amplifică potențialul economic

Nu exagerăm cu nimic dacă afirmăm că acțiunea de perfecționare a organizării producției și a muncii a creat, la Uzina de țevi din Roman un cadru propice de cercetare pentru descoperirea a noi rezerve interne, pentru fructificarea mai bună a potențialului tehnic și uman de care dispunem. Ea a fertilizat întreaga activitate economică a întreprinderii. Afirmația are la bază rezultatele obținute de colectivul nostru. Deși în 1967 a fost o perioadă scurtă de aplicare a studiilor elaborate, totuși efectele au fost vizibile, planul fiind depășit la toți indicatorii. Ascensiunea se menține și în acest an. În două luni s-au realizat peste plan 947 tone țevi, 443 prăjini grele, 20 tone oțel electric, pe baza creșterii suplimentare a productivității muncii cu 1,2 la sută.

În linii mari, studiile și măsurile aplicate pînă acum au vizat extinderea mecanizării și automatizării agregatelor de laminare, sporirea indicilor lor de utilizare, revizuirea și perfecționarea tehnologiilor de fabricație, ridicarea gradului de specializare a muncitorilor, gospodărirea mai rațională a metalului, extinderea normării tehnice, deschizînd perspective certe pentru realizarea ritmică a producției și depășirea indicatorilor de plan prevăzuți. Nu dispunem de spațiu pentru a ne referi pe larg la toate studiile și măsurile aplicate. Totuși, chiar și numai cîteva exemple credem că sînt edificatoare.

Să luăm secția laminor. Ca una din măsurile importante, automatizarea reglării arderii combustibilului în cuptoarele de încălzire a metalului a avut ca efect creșterea indicilor de utilizare a agregatelor de laminare, diminuarea substanțială a excentricității țevilor și, implicit, a deșeurilor. Eficiente au fost și măsurile aplicate în secțiile filetaj, prăjini, turnătorie.

Studiile și măsurile aplicate continuă să aibă o influență pozitivă și în anul în curs. Față de nivelul indicatorilor prevăzut în planul cincinal, în anul 1968 uzina va produce mai mult cu 14 000 tone țevi și 3 120 prăjini grele pătrate și hexagonale, valoarea producției globale și marfă suplimentare însumînd 70 milioane lei. Dar aceasta nu înseamnă că în acțiunea de organizare științifică a producției și a muncii a intervenit vreo pauză. Dimpotrivă, **căutările creatoare continuă cu o vigoare și mai mare, abordîndu-se noi teme de studiu ; totodată, se urmărește cu atenție înfăptuirea măsurilor preconizate.**

Planul de activitate, elaborat de comisia de organizare științifică a producției și a muncii din uzină, cuprinde pentru acest an studii și măsuri deosebit de importante, a căror aplicare va contribui la îmbunătățirea în continuare a gradului de utilizare a capacităților de producție, la raționalizarea consumurilor de metal și materiale auxiliare. Se prevede, printre altele, revizuirea tehnologiei de fabricație la țevile cu diametrul de 377 milimetri, montarea unor noi mașini-unelte în secția filetaj, extinderea metodei de confecționare prin forjare în matrițe a protectoarelor din deșeuri de metal, modificarea rețetelor la elaborarea sculelor de laminare, introducerea aparatelor de măsură pentru consumurile de energie electrică, abur, aer, apă. Eficiența acestor măsuri se va concretiza, în cele din urmă, **în reducerea cu 11,9 lei a cheltuielilor la 1 000 lei producție marfă și în sporirea beneficiilor cu 21,6 milioane lei, față de prevederile planului cincinal.**

Economisirea pe toate căile a metalului constituie una din preocupările principale ale colectivului nostru. În acest scop, comisia de organizare științifică a producției și a muncii a elaborat un studiu care cuprinde măsuri concrete și eficiente. Dintre cele mai importante, merită amintite restrîngerea toleranțelor de laminare prin noi calibraje, extinderea metodei de retezare selectivă a țevilor și introducerea sistemului de plată a salariilor laminoriștilor în funcție de metrii de țeavă realizați la patul final — și nu la tone brute, cum se practica pînă acum. Se va obține astfel, numai în decursul unui an, o economie de peste 4 000 tone metal.

Continuarea acțiunii de organizare superioară a producției și a muncii se impune ca o necesitate obiectivă în uzina noastră, deoarece mai avem de rezolvat o serie de probleme vitale, legate mai ales de ridicarea calității produselor, lărgirea gamei de produse fabricate, asimilarea unor noi sortimente de țevi. Tocmai de aceea, apreciem că rezultatele obținute pînă acum în această acțiune constituie începutul unui proces dinamic, neîntrerupt, care trebuie adîncit și amplificat în scopul ridicării continue a nivelului calitativ al activității economice.

Ing. Vasile SAV
director
Mihai AIURESEI
economist
Uzina de țevi Roman

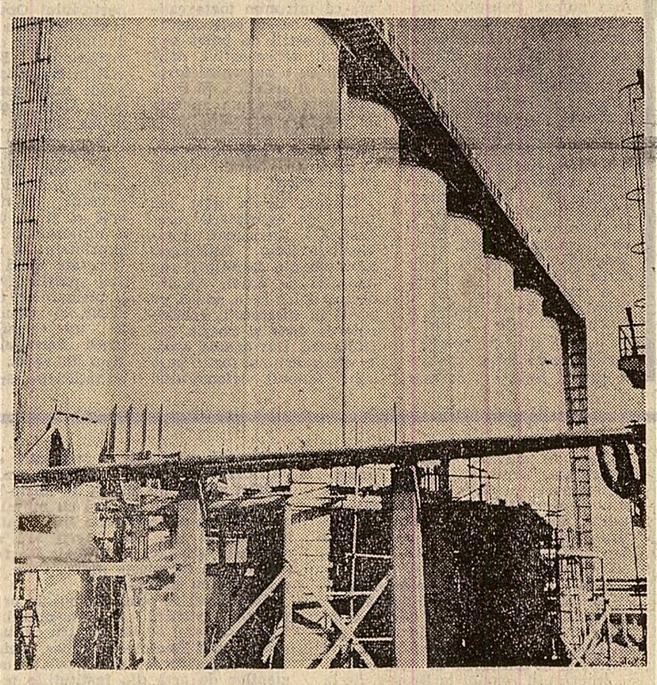

Uzina de alumină — Oradea. **În fotografie :** aspect al șantierului de extindere a liniei de decompozare

---

O marcă de prestigiu:

PRODUSELE RAFINĂRIEI DE PE VALEA TROTUȘULUI

La confluența a patru ape — Trotuș, Cașin, Oituz și Tazlău — se înalță platforma petrochimică a Moldovei. Instalațiile acestui important obiectiv al industriei petroliere românești prelucrează sute de mii de tone de benzină inferioară, producînd un larg sortiment de produse de calitate superioară. Aici se obțin, printre altele, benzină cu cifră octanică ridicată și mari cantități de hidrocarburi aromate — benzen, toluen, paraxilen — utilizate în industria chimică și petrochimică, precum și gaze pentru chimizare, ca propanul, izobutanul, normal-butanul. Multe dintre aceste produse sînt vîndute la export, trecînd cu succes examenul cerințelor și exigențelor beneficiarilor, bucurîndu-se de înalta apreciere a firmelor străine importatoare. Bunăoară, cerințele la export de paraxilen, necesar în realizarea fibrelor sintetice, întrec cu mult posibilitățile de producție ale capacității actuale.

Foarte căutate pe piața externă sînt și alte produse ale rafinăriei moldovene.

Toate instalațiile sînt de construcție modernă, la nivelul tehnicii actuale, procesele de fabricație fiind complet automatizate. Demn de relevat este faptul că numai după șase luni de la intrarea în producție, toate instalațiile noi și-au atins parametrii proiectați. Complexul funcționează în condiții optime. Miile de tone de utilaje instalate îndeosebi în aer liber ascultă comenzile unor operatori de înaltă calificare, care, din sălile de comandă, urmăresc cu atenție ce se întîmplă în zeci de locuri.

Avînd ca preocupare principală valorificarea superioară a materiei prime și îmbunătățirea calității produselor, rafinorii — muncitori, ingineri și tehnicieni — armonizînd spiritul inovator, de perfecționare continuă a activității productive, cu însuflețirea care-i caracterizează au reușit să realizeze beneficii importante.

Cel mai tînăr vlăstar al rafinăriei, instalația de solventare cu furfurol a motorinelor, prelucrează anual peste 300 000 de tone motorină, care se transformă în extract aromat — materie primă pentru fabricarea negrului de fum — și alte produse superioare. Instalația, concepută și executată de specialiști români, cu utilaje integral fabricate în țara noastră, se caracterizează printr-o înaltă tehnicitate, prin adoptarea unor soluții tehnologice moderne, de mare eficacitate. Sistemul de telemăsură centralizată din parcul de rezervoare, aferente instalației, urmărește sensibil executarea operațiilor, permite mai multă siguranță și operativitate în exploatare. După numai 11 luni de la intrarea în producție a instalației, s-au atins și depășit parametrii proiectați.

„Barometrul" activității economice a rafinorilor de pe Valea Trotușului înregistrează acum noi realizări. Inginerii din conducerea rafinăriei ne-au vorbit despre experiența și rezultatele de pînă acum și ne-au înfățișat, totodată, preocupările actuale ale colectivului, preocupări care vizează creșterea valorii fiecărei tone de țiței supuse prelucrării și asigurarea calității corespunzătoare a produselor.

Dorința de perfecționare continuă a activității productive este o caracteristică distinctivă a muncii inginerilor din cadrul serviciilor tehnic, producție, laboratoare, cercetări și C.T.C., preocupați să găsească rețete tehnologice noi, capabile să asigure ridicarea continuă a calității produselor.

Rafinorii de pe Valea Trotușului, angajați în efortul general de ridicare permanentă a eficienței întregii lor activități economice, și-au cîștigat un nume de prestigiu în țară și în străinătate.

Aurelia GOLIANU

CONSTRUCȚIILE AGRICOLE

(Urmare din pag. I)

destinate agriculturii să nu aibă o eficiență economică maximă.

Efortul de concepție în proiectarea obiectivelor de investiții ale agriculturii poate căpăta valențe noi în condițiile utilizării pe scară mai largă a proiectelor refolosibile. Pe această bază se realizează o mare economie de muncă, devine posibilă concentrarea forțelor spre elaborarea de soluții cu un grad mai înalt de tehnicitate. Energia economisită se poate cheltui cu folos înzecit atunci cînd proiectanții manifestă receptivitate față de criteriile de eficiență economică. La unii proiectanți mai stăruie însă părerea că, de la intrarea în funcțiune a unui obiectiv, în continuare, lucrurile se simplifică prin refolosirea unor proiecte, fără să mai fie nevoie de un efort de modernizare de la un obiectiv similar la altul. Așa se face că, pe lîngă soluțiile tehnico-economice optime, prezente în proiectele refolosibile, se materializează în noile obiective și deficiențele.

Subliniind evoluția pozitivă a concepției în proiectarea construcțiilor agrozootehnice, tov. ing. **Teodor Gherea**, director general în Departamentul Întreprinderilor Agricole de Stat, ne-a relatat că una din direcțiile în care se poate manifesta, cu un real folos, ingeniozitatea proiectanților este înlăturarea risipei de teren agricol. Ultimele proiecte pentru complexele de creștere industrială a porcilor prevăd scoaterea din circuit a numai 24 ha teren față de cîte 70 ha cît ocupă primele unități de acest fel. Pe baza experienței acumulate, a efortului de concepție, noile complexe de porci de la Deta, Giurgiu, Brăila se realizează cu o valoare de investiție mai mică cu circa 40 milioane de lei față de cele de la Oltenița sau Căzănești. Dar dacă în rezolvarea unor probleme mari s-au obținut rezultate incontestabile, tot atît de adevărat este că, uneori, aceiași proiectanți se poticnesc în detalii care, pe teren, în practică, frînează desfășurarea normală a procesului de producție. Aceasta se datorește faptului că, în goana după cantitate, se ajunge la tipizarea stereotipă a unor proiecte, la estomparea gîndirii creatoare. Or, este cunoscut că, îndeosebi în zootehnia industrială, ca și în alte sectoare, modernizarea tehnologiei reprezintă un proces continuu, ceea ce determină necesitatea verificării proiectelor refolosibile la perioade scurte.

Una dintre marile surse de inspirație în activitatea de proiectare o constituie documentația tehnico-economică, cărțile, revistele și prospectele de specialitate românești și străine. În această direcție, din relatările ing. **Liviu Moldovan**, șef proiect complex, rezultă că nu este suficient utilizat nici măcar materialul documentar aflat în biblioteca ISPA, ca să nu mai vorbim de experiența unor institute similare din alte țări. În această situație nu este de mirare că s-au irosit mii de ore pentru găsirea unor soluții privind evacuarea dejecțiunilor la complexele de bovine, pentru ca, după aceasta, să se constate din documentație că problema fusese mai bine rezolvată, cu ani în urmă, în alte țări.

Unele dintre defecțiunile existente în activitatea de proiectare se datoresc faptului că, ani în șir, datorită unei concepții eronate, nu s-a asigurat o corelare strînsă a lucrărilor din sectorul de organizare și sectorul de construcții pentru amplasarea și funcționalitatea rațională a obiectivelor aparținînd unităților agricole de stat și cooperativelor agricole. Nici în prezent nu s-a cristalizat o unitate de concepție privind amplasarea investițiilor între diferiți beneficiari, în concordanță cu perspectivele de dezvoltare pe zone largi și pe ansamblul agriculturii. Din această cauză s-a ajuns la situații cînd, pe zone restrînse, s-au amplasat obiective de același tip, risipindu-se fonduri importante. După opinia ing. **Eugen Popescu**, șeful sectorului profilare și organizare a teritoriului, dacă s-ar fi luat în considerare cerințele tuturor sectoarelor agricole, se putea evita situația existentă spre exemplu în zona Călărași, unde pe circa 1 kilometru pătrat se întîlnesc cinci castele de apă, aparținînd unităților agricole de stat și cooperativelor agricole.

Una dintre concepțiile eronate, cu repercusiuni asupra gradului de economicitate a unor obiective zootehnice, este că acestea ar avea doar menirea să adăpostească animalele, subapreciindu-se rolul lor funcțional complex. Adesea, la proiectarea construcțiilor nu s-a ținut seama de necesitatea mecanizării lor în perspectivă, de posibilitățile de modernizare a tehnologiei de creștere. Din această cauză, în sute de grajduri, adăposturi pentru porci etc, din unitățile agricole de stat și cooperativele agricole, pentru introducerea unor elemente de mecanizare, sînt necesare reamenajări interioare costisitoare. După părerea ing. **Cornel Stănășilă**, consilier pentru instalații, la perpetuarea acestei concepții simpliste despre funcționalitatea construcțiilor agricole și îndeosebi a celor zootehnice, a contribuit și faptul că institutele de cercetări agricole nu oferă suficiente date tehnologice certe, iar cele existente ajung cu întîrziere la îndemîna proiectanților. În această situație, de la proiectarea primelor hale avicole industriale, coeficienții de ventilație au fost schimbați de circa șase ori, fără să se asigure optimizarea pe baze științifice a soluțiilor preconizate.

Unii proiectanți ne-au vorbit despre prestanța activității lor, despre concepția științifică care a stat la baza elaborării proiectelor unor obiective agricole cu valoare mare de investiții, de mîndria lor de a fi conceput astfel de lucrări. Sînt însă și cazuri cînd unii proiectanți se consideră absolviți de răspundere pentru modul cum este materializată gîndirea lor, în perioada de execuție a proiectelor sau de la intrarea în exploatare pînă la atingerea parametrilor proiectați. După opinia ing. **Emil Popescu**, coordonator C.T.I. la mecanizare și utilaje, înlăturarea acestei anomalii, prevenirea defecțiunilor s-ar putea rezolva prin încheierea de contracte de asistență tehnică între ISPA și beneficiari. În acest fel s-ar evita situațiile cînd, după cum se spune, proiectantul are răspunderea dar nu și obligativitatea contractuală de a asista la recepția lucrărilor sau la intrarea în probe tehnologice. Deși, în ultimii ani, concepția în proiectarea construcțiilor agrozootehnice a evoluat mult în sens pozitiv, există probleme dificile nerezolvate. Astfel, cu toate că sectorul de proiectare are un mare rol în realizarea unor investiții eficiente se întîlnesc adesea o serie de necorelări care, în parte, se datoresc discontinuității în stabilirea temelor de proiectare, deselor schimbări de plan, neutilizării rationale a timpului de lucru.

Una dintre problemele nerezolvate în cadrul ISPA se referă la crearea condițiilor necesare pentru experimentarea unor soluții tehnice înainte de a fi generalizate în zeci și sute de obiective. În complexele de îngrășare a porcilor de la Modelu și Căzănești, județul Ialomița, Brăila etc., ani de zile s-au perpetuat deficiențele legate de faptul că la materniță se asigură numai 6 mp/scroafă, deși normativele prevăd 7,5 mp/scroafă, iar în sectorul de creștere-îngrășare densitatea este de 0,5 mp/animal, deși normativele prevăd 0,7 mp/animal. Ca urmare, în aceste complexe, în loc de 22 de purcei înțărcați de la o scroafă, se obțin numai 16—17. Tot din cauza densității mari, în sectorul de creștere-îngrășare, în loc de 1,8 kg spor în greutate pe zi, se realizează numai 1,2 kg. Cauzele acestor deficiențe sînt multiple, dar ele se datoresc în primul rînd faptului că proiectanții nu au avut posibilitatea să experimenteze în prealabil soluțiile adoptate.

Unii proiectanți manifestă o atitudine rigidă, dogmatică în aplicarea unor soluții tehnice, fără să țină seama de condițiile concrete din fiecare zonă. Așa se explică de ce, în unele cazuri, în zone cu o climă blîndă, în care ar fi suficient un grad de izolație termică mai redus, se folosesc soluții de izolație termică prea costisitoare, în timp ce în zone cu o climă mai aspră, în care ar fi necesară o izolație termică mai bună, se folosesc soluții mai puțin eficiente.

Un alt neajuns în activitatea de proiectare îl constituie faptul că, în unele cazuri, proiectanții nu manifestă suficientă preocupare pentru folosirea rațională a terenului, pentru amplasarea corectă a construcțiilor în raport cu relieful, cu direcția vînturilor dominante, cu sursele de apă, cu căile de acces. Se întîlnesc cazuri cînd, din cauza unei amplasări necorespunzătoare, se impun lucrări costisitoare de nivelare a terenului, de aducțiune a apei, de construire a unor drumuri de acces.

Proiectanții sînt datori să manifeste mai multă grijă pentru folosirea rațională a timpului și energiei. Numeroase operațiuni denumite „antenormare, normare pe parcurs, post-normare etc., pentru a căror rezolvare s-au creat colective cu un numeros personal, răpesc totodată un timp prețios conducătorilor ISPA cu verificarea unor dosare de normare care cuprind zeci de pagini. Pentru ridicarea calității proiectelor ar fi incomparabil mai utile eforturile de a pune la îndemîna proiectanților prospectele fabricilor furnizoare de materiale, aparatură și utilaje, spre a se putea include în proiecte date ferme. În prezent, pe lîngă că obținerea acestora se face cu eforturi mari, adeseori proiectanții nu cunosc cînd se scot din fabricație prin planurile anuale de producție unele utilaje existente în stas sau în cataloage, astfel că acestea sînt prevăzute în proiecte. De aici se nasc dificultăți și întîrzieri în aprovizionarea șantierelor, se apelează la modificarea proiectelor pe parcurs, iar alteori, din lipsă de informare, se recurge la importul unor utilaje care pot fi produse în țară. Toate acestea atestă necesitatea îmbunătățirii substanțiale a sistemului informațional al agriculturii, mărirea gradului de operativitate în selectarea și circulația datelor și soluțiilor noi, instaurarea unui climat de muncă creatoare, mai operativ, eficient, pe baza folosirii integrale a capacității de concepție.

• Definirea unei concepții moderne în proiectarea construcțiilor destinate agriculturii necesită ca forul tutelar, Consiliul Superior al Agriculturii, să se ocupe mai îndeaproape de activitatea ISPA, pentru îmbogățirea și valorificarea surselor de documentare, orientarea eforturilor proiectanților spre rezolvarea în mod corelat și unitar a problemelor de investiții pe zone, microzone, ramuri și sectoare ale agriculturii, evitarea dispersării forțelor și capacității de proiectare în scopul măririi eficienței investițiilor.

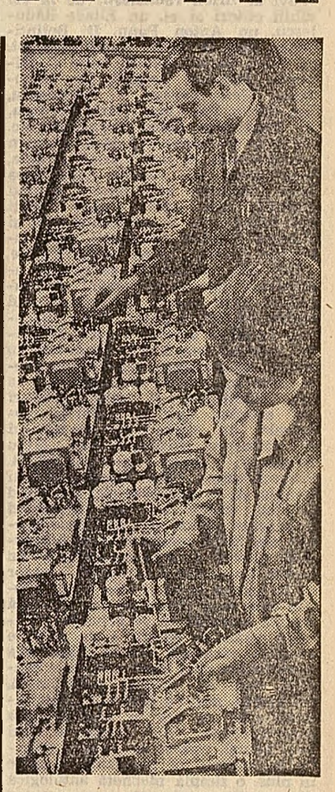

Întreprinderea Automatica. Se lucrează la un nou lot de panouri electrice pentru strungul S. N. 320

Colecția „CELE MAI FRUMOASE POEZII"

La mai bine de zece ani de la ivirea primului număr, colecția „Cele mai frumoase poezii" și-a statornicit un profil distinct, bucurindu-se tot mai mult de interesul unor categorii largi de cititori, dornici de a cunoaște fenomenul poetic în toată adincimea și diversitatea manifestărilor sale naționale și universale. Meritul colecției s-a dovedit în acest sens deosebit de important, ea contribuind eficient prin numărul mare de volume apărute în zeci de mii de exemplare la propagarea poeziei în rîndul maselor de cititori. Însumînd în prezent aproape 100 de numere, această, în fond, mică bibliotecă de poezie pe care o alcătuiește și o îmbogățește fiecare nouă apariție a colecției, reunind o serie de valori proeminente ale liricii universale și românești, clasice sau contemporane, lasă să se întrevadă felul în care a evoluat și s-a maturizat concepția editorială după care s-a călăuzit colectivul redacțional. Sarcina asumată de la început, aceea de a pune la îndemîna cititorului, cele mai substanțiale opere ale patrimoniului național și universal, făcea necesară o concepție echilibrată și unitară, multă exigență și spirit de discernămînt în selectarea creațiilor după criterii riguros valorice, fundamentarea temeinică a unui plan de perspectivă amplu și variat, atît în ce privește specificul, individualitatea valorilor cuprinse cît și apartenența lor la arii geografice și spații spirituale cît mai diverse și profunde. În ce măsură au fost împlinite aceste cerințe, mai prompt ori mai tardiv e lesne de observat dacă examinăm cu atenție rezultatele obținute pînă în prezent, ale acestei, în genere, fecunde activități editoriale.

În ce privește editarea valorilor universale, de la cele antice pînă la cele contemporane, numărul poeților traduși este de-a dreptul impunător. Au apărut astfel substanțiale selecții din opera lui Ovidiu, Horațiu, Virgiliu, Li-Tai-Pe, Shakespeare, Petrarca, Ronsard, Goethe, Shelley, Lenau, Schiller, Hugo, Musset, Lermontov, Whitman, Edgar Poe, Puşkin, Heine, Leopardi, Mickiewicz, Petöfi, Baudelaire, Rimbaud, Apollinaire, Esenin, Rilke, Burns, Tagore, Maiakovski, Brecht, Lundkvist, Ungaretti, Montale, Seferis, Sandburg, Ritsos etc.

În intenția de a reprezenta arii geografice cît mai diverse au fost traduși în cadrul colecției o serie de poeți mai puțin cunoscuți cititorilor noștri, unii dintre aceștia nesemnificînd întotdeauna valori de primă mărime ale liricii universale. Urmărindu-se prea insistent criteriul reprezentării cît mai multor arii geografice s-a pierdut uneori din vedere cel istoric-literar. Ar fi fost desigur mai bine ca de la început să se urmărească cu consecvență și în mod sistematic (într-o ordine bine precizată) editarea acelor poeți care prin opera lor au jalonat marile momente, uneori de adevărată răscruce, ale liricii universale, din vechime și pînă în contemporaneitatea imediată. Aceasta ar fi permis, desigur, cititorului obișnuit să-și formeze o imagine și mai cuprinzătoare, mai adecvată și coerentă asupra marilor etape ale dezvoltării liricii universale. De la început însă s-a vădit o anume lipsă de echilibru și unitate în concepția editorială, fapt ce s-a reflectat apoi în caracterul oarecum nesistematic al planului de apariții care nu s-a subordonat prin ordinea autorilor selectați, cum ar fi fost de așteptat, către ilustrarea unei atari idei directoare. E îmbucurător faptul că, în ce privește editarea poeților străini, colectivul redacțional a reușit să evite anumite paralelisme cu colecția „Poesis", delimitîndu-și cu strictețe obiectivele de ale acesteia.

Concepția editorială s-a vădit deficitară (în special în faza de început) și în ce privește reprezentarea valorilor literare românești, clasice și contemporane. Față de marea bogăție a poeziei românești clasice apare de neînțeles faptul că pînă în prezent s-au tipărit în cadrul colecției doar cîțiva scriitori: Eminescu (publicat mai întîi într-o ediție firavă, încît a fost necesară, doi ani mai tîrziu, apariția alteia), Coșbuc, Alecsandri, Grigore Alexandrescu, Octavian Goga și Macedonski. Un binemeritat loc în cadrul colecției și-ar afla desigur și alți autori reprezentativi ai liricii românești, de la cei dintîi ctitori ai ei, un Eliade Rădulescu, un Anton Pann, D. Bolintineanu pînă la Duiliu Zamfirescu, St. O. Iosif, Ștefan Petică, Iuliu C. Săvescu, Dimitrie Anghel, Ion Minulescu, Elena Farago, V. Voiculescu, Ion Barbu, Ion Vinea, Ilarie Voronca, B. Fundoianu, Matei Caragiale, etc. Ar fi de asemenea util dacă, așa cum s-a procedat în cazul liricii străine, s-ar avea în vedere publicarea unor volume antologice reunind selecții din opera unor poeți aparținînd unor proeminente școli și curente literare românești, unor anumite direcții lirice semnificative.

Din cele aproape 30 de volume apartinînd unor poeți români contemporani reține atenția în primul rînd acelea ale lui Arghezi, Blaga, Bacovia. În afara acestor valori, de primă mărime ale liricii românești au apărut de asemenea selecții din opera unor mari poeți contemporani ca Al. Philippide și alții. Alături de acestea merită amintite volumele de versuri din creația lui G. Călinescu, Nicolae Labiș, Mihu Dragomir, Eugen Jebeleanu, M. R. Paraschivescu, Nina Cassian, Mihai Beniuc, A. E. Baconski etc. Dat fiind profilul, scopul colecției, urmărind publicarea „celor mai frumoase poezii" din lirica românească și universală, clasică și contemporană e nu numai firesc dar și stringent necesar ca în cadrul ei să-și afle locul valorile cele mai semnificative. Această sporită exigență în ce privește selectarea autorilor editați e de altfel o condiție esențială pentru asigurarea prestigiului unei atari colecții, o condiție care nu trebuie subestimată, ori privită mai cu îngăduință nici atunci cînd se are în vedere lirica contemporană. Un volum al unui poet actual, apărut în această colecție nu trebuie să reprezinte o carte în plus, o simplă plachetă antologică din creația sa ci, atît pentru autor cît și pentru cititor, să încununeze, să consfințească, cu adînc temei, o activitate poetică profund originală.

Succesul acțiunii de editare a „celor mai frumoase poezii" din lirica străină depinde în mod hotărîtor de calitatea traducerilor. „Citind și recitind stihuri sintate în vechiul Egipt, în antichitatea greacă sau chineză, în pădurile negre din străfundurile Africii, sub cerul italic sau galic, s-a ivit în mine dorința arzătoare de a anexa și de a asimila graiului nostru o seamă de poezii dintre cele mai frumoase ale liricii universale. Nu m-a interesat numărul. M-au interesat doar caratele". Aceste cuvinte aparțin lui Lucian Blaga și deschid ampla sa selecție de tălmăciri „Din lirica universală" (1957). Ele sună ca o profesiune de credință a unui mare poet și excelent traducător. Se poate spune că această dorință stă la temelia muncii unora dintre cei mai buni traducători folosiți în cadrul colecției — Alexandru Philippide, G. Lesnea, Ion Frunzetti, Eusebiu Camilar, Mihu Dragomir, Petre Solomon, Virgil Teodorescu, M. R. Paraschivescu, Eugen Jebeleanu, Romulus Vulpescu, Al. Balaci, Maria Banuș etc. — de a restitui, în graiul nostru, nestematele liricii universale. În asemenea cazuri am avut putința de a ne afla deseori în fața unor, pe drept numite, „bune traduceri", în înțelesul înalt pe care îl atribuia acestei munci Tudor Vianu, acela de a semnifica, „rezultatele unor acte de creație, expresiile unor conținuturi bine gîndite și adînc simțite de către acel care le întreprinde", de a fi „produsul unui echilibru delicat între național și străin, între felul de a se exprima al limbii în care și din care traduci". Ni s-au oferit însă nu o dată și „tapiserii întoarse pe dos", cum același savant califica traducerile neizbutite, dînd „impresia de falsitate lingvistică", asupra cărora, în bună parte, presa literară și-a spus deja cuvîntul, probîndu-le scăderile. Mai multă exigență vădită și într-o asemenea direcție, solicitarea pe viitor a celor mai buni traducători ai noștri (și regretăm că între numele amintite mai sus nu le-am putut afla și menționa și pe acelea, la fel de semnificative, ale lui Tașcu Gheorghiu, Eta Boeriu, Nina Façon etc.) ar fi de asemenea de bun augur pentru viitorul colecției.

Un factor nu mai puțin important în asigurarea unei înalte ținute științifice acestei colecții îl constituie aparatul critic care însoțește fiecare volum, nivelul calitativ al materialelor introductive, al prefețelor. Formula întrebuințată pînă în prezent, adecvată specificului unei atari colecții, este aceea a medalioanelor critice, a unor prefețe concentrate care să fixeze cu concizie profilul autorului respectiv, familiarizîndu-l pe cititor cu aspectele esențiale ale vieții și operei sale. Nu întotdeauna însă asemenea prefețe satisfac pe de-a-ntregul exigențele cititorului, unele dintre ele nemulțumind printr-un comentariu firav, exercitat doar la suprafața operei, mărginindu-se doar la a expune, la a consemna principalele momente ale vieții și activității poetului (așa este cazul cu prefața la poezille lui Heine etc.). Alteori însă analiza pertinentă la obiect cedează locul unui ton sentimental, desuet, care nu depășește studiul unor izbitoare generalități, eșuînd în marginile operei, fără a reuși să-i capteze specificul (de exemplu, prefața la volumul de versuri ale lui Jan Neruda). Surprind însă și mai neplăcut — cu atît mai mult cînd este vorba de poeți actuali aflați încă în faza căutărilor creatoare — acele prefețe (cum este aceea a lui M. Novicov, la volumul de versuri al lui Victor Tulbure) care iau aspectul unor panegirice, substituind analiza critică obiectivă cu tonul excesiv exultant.

O problemă care se ridică în acest sens e aceea a cercului de colaboratori ai colecției (traducători și prefațatori), pînă în prezent, dacă avem în vedere numărul mare de volume apărute, destul de restrins, ceea ce explică în mare măsură multe din scăderile semnalate mai sus, mai ales în ceea ce privește concepția editorială și elaborarea planurilor tematice, care suferă încă de o anumită îngustime. Editura trebuie să-și facă un merit din antrenarea unui cerc cît mai larg de traducători, poeți, critici, fapt ce va contribui nu numai la stimularea și afirmarea unor noi forțe critice și traducători ci, implicit, la sporirea nivelului științific, calitativ al viitoarelor ediții, la ridicarea prestigiului acestei colecții care s-a impus în atenția cititorilor, bucurîndu-se de o tot mai mare popularitate.

Adrian ANGHELESCU

cinema

- **Răpirea fecioarelor :** PATRIA (completare **Cîntece în lemn**) — 10 ; 12,15 ; 14,30 ; 16,45 ; 19 ; 21,15.
- **Eroii de la Telemark :** SALA PALATULUI (seria de bilete 2299 — ora 17,30 și seria 2300 — ora 20,45), REPUBLICA — 9 ; 11,30 ; 13,45 ; 16,15 ; 18,45 ; 21,15.
- **Sfîntul la pîndă :** LUCEAFĂRUL (completare **Atențiune, ciuperci !**) — 9 ; 11,15 ; 13,30 ; 16,15 ; 18,30 ; 20,45, BUCUREȘTI — 8,30 ; 10,30 ; 12,30 ; 14,30 ; 16,45 ; 19 ; 21.
- **Leul african :** CAPITOL (completare **Năică pleacă la București**) — 9 ; 11 ; 13 ; 15 ; 17 ; 19 ; 21.
- **Blestemul rubinului negru :** FESTIVAL — 8,30 ; 11 ; 13,30 ; 16 ; 18,30 ; 21, FEROVIAR — 9 ; 11,15 ; 13,30 ; 16 ; 18,30 ; 21, EXCELSIOR — 9,30 ; 11,45 ; 14 ; 16,15 ; 18,30 ; 20,45, MODERN (completare **Cîntece în lemn**) — 9,30 ; 11,45 ; 14 ; 16,15 ; 18,30 ; 20,45.
- **Am întîlnit țigani fericiți :** CENTRAL — 9 ; 11 ; 13 ; 15 ; 17 ; 19 ; 21, GRIVIȚA (completare **Atențiune, ciuperci !**) — 9 ; 11,15 ; 13,30 ; 16 ; 18,15 ; 20,30, MELODIA (completare **Cîntece în lemn**) — 9 ; 11,15 ; 13,30 ; 16 ; 18,30 ; 20,45.
- **Comisarul :** CINEMATECA — 10 ; 12,30 ; 16,30.
- **Muzicantul :** VICTORIA (completare **Campionatele mondiale de lupte**) — 9 ; 11,15 ; 13,30 ; 16 ; 18,30 ; 20,45.
- **Cei șapte samurai :** VOLGA — 9,45—13 în continuare ; 16,30 ; 20.
- **O lume nebună, nebună, nebună :** GLORIA — 9,30 ; 13 ; 16,30 ; 20, FLOREASCA — 9,30 ; 13 ; 16,30 ; 20.
- **Careta verde :** LUMINA (completare **Pași spre Brâncuși**) — 9,30—16,15 în continuare ; 18,45 ; 20,45.
- **Program pentru copii :** DOINA — 9 ; 10.
- **Contele Bobby, spaima vestului sălbatic :** DOINA (completare **Viața începe la 40 de ani**) — 11,30 ; 13,45 ; 16 ; 18,15 ; 20,30.
- **Cînd tu nu ești :** UNION (completare **Mai bine să prevenim. Profilaxia TBC**) — 14,30 ; 16,30 ; 20,45.
- **Desene animate :** UNION — 18.
- **Acțiunea din insula păsărilor — Crelerul — Lupta internă a speciilor — Cu dansatorii maghiari în Grecia — Gustav știe mai bine :** TIMPURI NOI — 9—21 în continuare.
- **Impușcături pe portativ :** GIULEȘTI (completare **Atențiune, ciuperci !**) — 15,30 ; 18 ; 20,30, BUCEGI (completare **Salut, Kenya**) — 9 ; 11,15 ; 13,30 ; 16 ; 18,15 ; 20,30, MIORIȚA (completare **Io, Mircea Voievod**) — 9 ; 11,15 ; 13,30 ; 16 ; 18,15 ; 20,30.
- **Un nabab maghiar :** DACIA (completare **Orizont științific nr. 13/1967**) — 8,30—21 în continuare.
- **Moartea după cortină :** BUZEȘTI (completare **Miracole**) — 15,30 ; 18 ; 20,30.
- **De trei ori București :** FERENTARI — 15,30 ; 18 ; 20,30.
- **Pantera neagră :** UNIREA (completare **Lauri celor mai buni**) — 15,30 ; 18 ; 20,15.
- **Valetul de pică :** TOMIS (completare **Cîntece în lemn**) — 9 ; 11,15 ; 13,30 ; 16 ; 18,15 ; 20,30, FLAMURA (completare **Plînea noastră**) — 9 ; 11,15 ; 13,30 ; 16 ; 18,30 ; 20,45.
- **Dimineți de iarnă :** FLACĂRA (completare **Orizont științific nr. 12/1967**) — 15,30 ; 18 ; 20,30.
- **Dragoste un unei blonde :** VITAN (completare **Flora australiană**) — 15,30 ; 18 ; 20,30.
- **Loana :** POPULAR (completare **Incercări**) — 15,30 ; 18 ; 20,30.
- **Nu uita gara Lugovaia :** AURORA (completare **Pîinile II**) — 9 ; 11,15 ; 13,30 ; 15,45 ; 18 ; 20,30.
- **Căpcana :** ARTA (completare **Dați-mi un calmant**) — 9 ; 11,15 ; 13,30 ; 16 ; 18,30 ; 20,45.
- **Neamul Șoimărești lor** (ambele serii) : MUNCA (completare **Pe drumul măiestriei**) — 15,30 ; 19.
- **Martin soldat :** MOȘILOR (completare **Sorinel și soarele**) — 15,30 ; 18 ; 20,30.
- **Război și pace** (serile I și II) : RAHOVA — 18 ; 19,15.
- **O sută unu dalmații :** PROGRESUL (completare **Năică și veverița**) — 14,30 ; 16,30 ; 18,30 ; 20,30.
- **Incercuirea :** LIRA (completare **Anatolia ospitalieră**) — 16 ; 18 ; 20,15.

teatre

- **Opera română : Seară vieneză** — 19,30.
- **Teatrul de stat de operetă : Contesa Maritza** — 19,30.
- **Teatrul Național „I. L. Caragiale"** (sala Comedia) : **Romeo și Julieta** — 19,30, (sala Studio) : **Jocul adevărului** — 19,30.
- **Teatrul „Lucia Sturdza Bulandra"** (sala din Bd. Schitu Măgureanu nr. 1) : **Un tramvai numit dorință** — 20, (sala din str. Al. Sahia nr. 76 A) : **Sfîntul Mitică Blajinu** — 20.
- **Teatrul „C. I. Nottara"** (sala Studio) : **Cînd luna e albastră** — 17, **Femei singure** — 20.
- **Teatrul „Barbu Delavrancea" : Întîlnire la Senlis** — 19,30.
- **Teatrul Mic : Tango** — 20.
- **Teatrul „Ion Creangă" : Năzdrăvăniile lui Păcală** — 16.
- **Teatrul evreiesc de stat : Uriel Acosta** — 20.
- **Studioul Institutului de artă teatrală și cinematografică „I. L. Caragiale" : Uciorul sfărîmat ; Cîntăreața cheală** — 20.
- **Teatrul „Țăndărică"** (sala din Calea Victoriei) : **Papucienda** — 17.
- **Teatrul satiric-muzical „C. Tănase"** (sala Savoy) : **Scandal la Boema** — 19,30, (sala Victoria) : **Varietăți '68** — 19,30.
- **Ansamblul artistic al Uniunii Generale a Sindicatelor : Prometeiada** — 20.
- **Circul de stat : Ansamblul Circului Mare din Moscova** — 20.

tv

17,30 — Pentru cei mici : Filmele : „Polly și secretul celor șapte stele" ; „Kiri ciovnul". 18,00 — „În uzină și acasă" — emisiune de protecția muncii. 18,30 — Curs de limba germană (lecția a 7-a). 19,00 — Studioul pionierilor. „Ochi ager" — clubul micilor vînători. 19,30 — Telejurnalul de seară. 19,50 — Buletinul meteorologic. Publicitate. 20,00 — Film serial : „Ivanhoe". 20,26 — Mult e dulce și frumoasă — emisiune de limbă română. 21,00 — Reportaj științific. 21,30 — Studioul mic : „Cameleonul păstorului" de Eugen Ionescu. 21,50 — „Zece semne de întrebare !" Emisiune-concurs de cultură generală. Tema : Marile fluvii ale lumii. 22,30 — De la Giotto la Brâncuși. Prezintă Dan Hăulică. 22,50 — Telejurnalul de noapte.

Un spirit modern în școala românească de balet!

Nu de mult a apărut în „Scînteia" articolul „Perspective optimiste în arta coregrafică românească", articol în care se relevau preocupările coregrafilor noștri pentru îmbogățirea și diversificarea mijloacelor de expresie, pentru concretizarea unor noi drumuri ale baletului. În ultimul timp datorită inițiativei Operei române de a înființa studioul '68, datorită spectacolelor de la Student-Club s-a dat mai multă atenție acestor căutări de a găsi un nou limbaj coregrafic. „Punîndu-se bazele studioului, mi-am permis să arăt noi aspecte ale gîndirii și interpretării coregrafice contemporane, ne spune maestrul de balet Oleg Danovschi, directorul artistic al baletului Operei române. În artă, paradoxal, tinerețea realizării izvorăște din maturitate, din „bătrînețe", fiind rodul unei experiențe și a unei acumulări îndelungate. Picasso a devenit „modern" mai tîrziu. Un tînăr orecă să trebuie să cunoască dansul clasic, pentru a avea o bază de pornire, chiar dacă mai tîrziu se va dedica numai dansului modern. Studiul clasic este absolut necesar în formarea unui dansator. Baletul alb, spre exemplu — sau să-i spunem stilul Balanchine a apărut tocmai pe temeliile dansului clasic, fiind o dezvoltare a ideilor lui Fokin. Baletul alb are o tehnică clasică, cu o puritate excesivă din care s-a îndepărtat romantismul. Muzicalitatea este perfectă, analizîndu-se cu atenție partitura orchestrală și redarea ei coregrafică. Gîndirea filozofică, dorința de a o exprima, pătrund în timp și în balet. Bejart și Marta Graham încearcă să o realizeze în mișcări. Toate aceste date, enunțate aici în fugă, era necesar să fie cunoscute atît teoretic cît și practic de către colectivul nostru, care posedă toate calitățile artistice de nivel superior pentru a le concretiza în spectacol". „Trăim, continuă această idee prim-balerina Alexa Mezincescu, o epocă nouă, plină de căutări, de încercări în artă și numai baletul rămăsese în urmă. E bine venită ideea conducerii Operei române de a familiariza atît pe interpreți cît și pe spectatori cu noul limbaj coregrafic și muzical. Cînd spun acestea mă gîndesc nu numai la cronicile elogioase aduse interpretării clasice, de către întregul nostru colectiv, cu prilejul spectacolelor date în străinătate ci — totodată — și la discuțiile avute, în care eram întrebați de ce nu abordăm și genul modern „cult" pentru că întrunim toate calitățile. Și acesta este adevărul. Maeștrii de balet sînt talentați și receptivi, dansatorii au o puternică forță tehnică și artistică. Și dacă începutul de drum nu este al potenței maxime, oricînd se pot aduce îmbunătățiri și alte spectacole vor fi grăitoare pentru valoarea artistică".

Dorința de a găsi noi forme de exprimare coregrafică a preocupat cu intensitate timp îndelungat pe mulți din dansatorii sau maeștrii de balet. Au încercat chiar să o aducă pe scenă în spectacole, spectacole de dans și poezie, recitale etc. Dar adesea aceste încercări au fost puse sub semnul efemerului. Străduanii și pregătiri îndelungi, uneori desfășurîndu-se pe parcurs de ani s-au consumat sau mai bine-zis s-au irosit pe parcursul a cîtorva reprezentații, cărora nu li s-au acordat nici condițiile de realizare, nici publicitatea necesară. Ecou în public a existat, dar a lipsit stimulentul necesar, acela al certitudinii, al permanenței. Nu numai dansatorii au avut de pierdut în acest răstimp ci și publicul. Prin forța împrejurărilor, lipsit de continuitate nu s-a putut familiariza așa cum se cuvine cu noul limbaj coregrafic, parcurgînd treptat toate zonele de înțelegere, discernînd totodată cu acuitate esența valorii. Evident, acest deziderat al continuității nu se poate împlini numai în cadrul Studenț-Clubului sau în cadrul repertoriului Operei române, repertoriu bine gîndit și echilibrat, dar cu alt profil profesional. Sînt destule săli în București care ar fi gazde bune acestor spectacole. Alexa Mezincescu exprima aceasta ca o necesitate : „Lucrînd în acest fel, am putea să dansăm și pe alte scene, contribuind nu numai la familiarizarea publicului cu noul gen de artă ci și la o îmbogățire a mijloacelor noastre de exprimare, la o mai mare varietate. Cînd expresia nu mai aparține feței, brațelor și picioarelor, ca în dansul clasic, ci include, angajează tot corpul, intenția, ideea dansului este mai greu de redat, cu toate că posibilitățile sînt mai mari, mai conturate. Dansul modern „cult" necesită o amplă cultură generală, o cultură muzicală pentru a prinde exprimarea compozitorilor contemporani, o gîndire filozofică a personajului, o interpretare și o valorificare totală în redarea coregrafică. După părerea mea, sînt poate locuri comune, valabile atît în dansul clasic cît și în cel modern. De pildă „Metamorfozele" au fost un exercițiu de redare modernă a unei tehnici clasice prin expresii noi". „Toate aceste manifestări constituie o experiență bună cîștigată deschizătoare de drumuri — completează tînărul solist Gheorghe Căciudeanu. În rîndul tineretului și nu numai al lui există și există asemenea preocupări, fiind rezultatul unei munci îndelungi, chiar dacă în spectacol par improvizații spontane. O improvizație pe muzică de jazz simfonic cu tehnica de jazz specifică, ritmicitate, atmosferă, etc., împreună cu alte cîteva dansuri le-am pregătit timp de cinci ani".

Este nevoie de o sală care pentru început poate să nu aibă multe locuri ci să fie sediul bine utilat (concesiile artistice nemaiputînd fi permise) în care să se desfășoare reprezentațiile, în care să poată ființa laboratorul de studiu profesional, în care să poată fi atrași compozitori, poeți, etc., doritori să participe la aceste manifestări. Altfel ce se va întîmpla cu „Poarta sărutului", cu „Arcade" cu fiecare experiment căruia îi este acordată viața numai a două-trei spectacole, ce se va întîmpla cu experiența acumulată de Irinel Liciu în timpul cînd a frecventat Studioul lui Bejart, dacă nu va fi fructificată ?

Adriana FIANU

DISCUȚII

La Opera Română a avut loc premiera operetei „Liliacul" de Johann Strauss. În fotografie o scenă din spectacol

Reflecții după festivalul „CERBUL DE AUR"

(Urmare din pag. I)

asupra vieții și nu arareori chiar o anume concepție filozofică. Cîntul marilor artiști își ia adesea seva din folclor, din creația populară : nostalgia intonațiilor portugheze, nuanțele șansonetei, ecoul melosului slav ne-au emoționat, ne-au fermecat.

În galele vedetelor — profunzimea, inflexiunile sobre, ponderate, muzicale ale Amaliei Rodriguez, regina „fadoului", dezinvoltura, tinerețea Ritei Pavone, ritmurile lui Hugues Aufray, rafinamentul Edithei Pieha sau al Rikăi Zarai, arta, măiestria de a transmite și a fi pe deplin înțeles la Jean-Claude Pascal... — în toate a vorbit Muzica. Cîntecele erau modelate după simțămintele lor, după temperamentul lor, după personalitatea lor. Nu a fost nevoie în cîntecele lor ca glasul să forțeze acute tipătoare, demonstrative, sau note grave interminabile, monotone ! Și-au ales — repertoriul fiecăruia a fost un document — nu neapărat melodiile care au făcut de trei ori înconjurul lumii, nici șlagărele care sparg microfoanele în toate capitalele lumii, și-au ales cîntul care să-i reprezinte mai bine, cu care ei să se poată exterioriza în voie.

„Cerbii" fiind prinși, cîștigătorii devenind laureați, este timpul să medităm. Ce a demonstrat, ce am avut de învățat din acest Festival ? Am confruntat valorile muzicii noastre ușoare cu muzica de peste hotare, am dezvăluit potențele cîntecului românesc ! Fiecare concurent a alăturat melodiei românești o melodie din repertoriul personal și nu odată s-a remarcat calitatea compozițiilor noastre. Părerea concurenților este edificatoare : Eric Thomace (Luxemburg), Gaby Novak (Iugoslavia), Marion Rung (Finlanda), Marika Lichter (Austria) și încă mulți dintre ei se pronunțau în favoarea cîntecelor românești. Unii descopereau o mare originalitate a ritmurilor, un anume specific în îmbinarea acestora cu linia melodică ; alții găseau că tocmai melodiile lente au un parfum deosebit. Important este că melodiile românești se înscriu cu o personalitate distinctă în repertoriul internațional. A fost bucuria tuturor celor care au urmărit concertele și recitalurile să constate maniera proprie, stilul cu care fiecare concurent străin a însuflețit cîntecul românesc. Orchestrațiile bune, traducerile textelor, muzical realizate, interpretările de calitate, au subliniat valoarea și mai ales posibilitățile, perspectivele școlii românești de compoziție. Și dacă desfășurarea concursului ne-a prilejuit nu puține momente de încîntare (ascultînd „Cele mai frumoase fete" interpretat de Guy Mardel, „Nu mai plînge Baby" — de Laufer, „Tangoul de demult" — de simpaticul Roddy Mc Neil îmbrăcat în pitorescul său „tartan". „Ploaia și noi" — de Kalinka...), ea a constituit în același timp, alături de marile recitaluri hors-concours, o lecție care ne îndeamnă să gîndim mai profund asupra creației și artei interpretative românești în muzica ușoară.

Cele mai bune momente ale festivalului — momente de înaltă emoție, de caldă comunicare între interpreți și public — au demonstrat odată mai mult rolul important al textelor în domeniul muzicii ușoare contemporane. Unii cîntăreți, dintre cei mai aplaudați, au apărut ca niște trubaduri moderni, muzica slujind ca vehicol unor texte cu înalte virtuți poetice, comunicării unor sentimente, unor gînduri cu larg ecou în rîndurile ascultătorilor. Și în cazul lucrărilor mai alerte, al ritmurilor vii, valoarea, conținutul textelor — în sinteză cu melodia — a constituit un factor decisiv al succesului.

O primă și importantă concluzie se impune : muzica adevărată nu cucerește inimile decît dacă o înaripează ridicarea nivelului calitativ al textelor de muzică ușoară. Căci n-a existat discuție despre acest gen muzical (și au fost multe asemenea discuții organizate de Comitetul de Stat pentru Cultură și Artă, Uniunea Compozitorilor, desfășurate în presă etc), în care să nu se pună cu acuitate problema textelor. Este, de aceea, necesar să se pună capăt subaprecierii acestei probleme, simbiozei nefaste dintre unii compozitori de valoare și diferiți pseudo-poeți, profesioniști ai platitudinii, ai textelor inepte, care sfidează bunul gust interpunîndu-se adeseori, ca o barieră, între cîntece cu melodii inspirate și public. Clișeele, cuvintele rimate goale de orice semnificație, umplutura pretențioasă și ridicolă prin lipsa de putere emoțională — de atîtea ori întîlnită în lucrările mai pretare în muzica noastră ușoară constituie urmarea unor concepții minore, a unor accentuate tendințe spre facilitate. Farmecul, emoția, poezia pe care au știut să i le dea înaintași prețuiți și pe care le întîlnim în cele mai bune compoziții ale anilor din urmă, dispar adesea în interpretări neinspirate, lipsite de forță emoțională, ce pornesc de la falsa părere că muzica ușoară n-ar avea alt rol decît să întrețină o atmosferă (de obicei zgomotoasă și crispată) în localurile de amuzament.

Interpreții români la Brașov, de la veterani stimați și pînă la tineri aflați într-o promițătoare ascensiune, au depus eforturi pentru a învinge emoțiile unei manifestări de atare prestigiu. Mulți dintre ei n-au putut învinge însă handicapul extrem de serios pe care-l crea, în comparație cu participanții străini, lipsa de pregătire sistematică și calificată din punct de vedere muzical și regizoral, absența unui repertoriu studiat și profilat pe măsura posibilităților proprii, a unui stil format, rămînerea în urmă — foarte evidentă în Festival — față de cerințele artei moderne a cîntecului, care nu mai este și nu mai poate fi numai emisie sonoră, ci și interiorizare, expresie mimică, mișcare, știința de a comunica cu publicul.

O caracteristică a muzicii ușoare de factură superioară în vremea noastră este înglobarea ei în arta interpretativă, în sensul major al acestei noțiuni. Marii interpreți impun nu exclusiv prin calitățile vocale, ci prin întreaga lor prezență scenică, prin trăirea lucrărilor pe care le prezintă, prin sensibilitatea lor, prin expresivitatea plastică a interpretării. Cîntul se înfrățește cu jocul actoricesc, elementele de dans, de pantomimă fac parte din mijloacele acestor artiști și-i ajută să capteze auditorul, să-l seducă, să-l facă receptiv la valorile și conținutul creațiilor din repertoriul lor. Dezinvoltura, spontaneitatea sînt rodul nu al improvizației, ci al unei pregătiri minuțioase, îndelungate, al unui studiu atent, sub o îndrumare regizorală calificată. E regretabil că unii dintre interpreții noștri cu reale calități vocale nu știu să se miște în scenă, nu știu ce să facă cu mîinile, cum să dea expresivitate fizionomiei și trupului lor, stau inerți sau se comportă stîngaci, artificial. Pe fețele lor nu se citește nimic. Cum să comunice cu spectatorii ?

Nimeni nu se ocupă la noi de pregătirea artistică a interpretului. Nici Comitetul de stat pentru cultură și artă, nici Radioteleviziunea, Uniunea Compozitorilor sau Asociația oamenilor de artă din instituțiile teatrale și muzicale nu au întreprins acțiuni eficiente în această direcție. Pînă cînd se vor găsi forme corespunzătoare de învățămînt pentru cîntăreții de muzică ușoară sînt imperios necesare unele soluții imediate, cum ar fi, eventual, un studio de perfecționare pe lîngă redacțiile Radioului și Televiziunii, cu colaborarea specialiștilor din C.S.C.A., a compozitorilor. Aici, cîntăreți de valoare și-ar putea desăvîrși măiestria, debutanții ar primi îndrumări competente.

Este absolut necesară și urgentă crearea unei regii a interpretării de muzică ușoară. În practica internațională e consacrat rolul regizorului în spectacolul muzical și în activitatea solistică ; interpreții nu ies în scenă fără o elaborare de detaliu a întregii lor evoluții în fața publicului, nici un gest nu este lăsat la voia întîmplării și chiar aprinderea unei țigări face parte din „regie". La noi, regia de muzică ușoară este cu desăvîrșire neglijată, inclusiv la teatrele de estradă, fiind înlocuită printr-o improvizație facilă. Trebuie să se înțeleagă că fără o concepție regizorală, interpretarea muzicii ușoare nu va putea dobîndi personalitatea și relieful cuvenite.

În privința interpretării a existat la noi ideea greșită de a discuta asemănător despre execuția în muzica ușoară la fel ca despre interpretare în muzica de cameră sau simfonică. Fiecare gen are însă problemele sale și doar calitatea specifică poate fi criteriul de apreciere. Interpretarea în muzica ușoară are nevoie nu numai de glas și prezentă de spontaneitate, dezinvoltură scenică, maturitate în exprimare, în mînuirea glasului, în mișcare, în puterea de a crea un fluid cu auditoriul, de a face ca acesta să participe la suflul melodiei care prinde viață.

Să creștem și să promovăm interpreți cultivați, cu un orizont intelectual larg, cunoscători de limbi străine, capabili să priceapă sensurile profunde ale cîntecului, să se transpună în stările sufletești pe care muzica le evocă ; interpreți-artiști, care fac apel, pentru a cîștiga sufragiile publicului, nu la stridențe sau la o gestică deplasată, ci la mijloacele sobre ale artei autentice.

În acest sens, e necesar să funcționeze o mai judicioasă selecție în promovarea interpreților la radio și televiziune — și nu numai acolo — pentru ca apariția la microfon, pe micul ecran, sau pe scenă să reprezinte un gir al talentului și al pregătirii muzicale.

În dezvoltarea muzicii noastre ușoare un rol activ ar trebui să revină și criticii, presei în genere, ca reprezentant al opiniei publice, al exigențelor numeroșilor iubitori ai acestui gen atît de popular. Din păcate, o critică de specialitate nici nu există încă la noi — ceea ce reflectă lipsa de interes a redacțiilor, care nu și-au format cronicari prieteni și constanți, mulțumindu-se cu consemnări sporadice. Revistele de cultură, presa de tineret trebuie să ofere un teren propice analizelor la obiect, dezbaterilor de idei, confruntărilor de opinii din care să se degaje concluzii de perspectivă privind destinele genului muzical numit — poate impropriu — „ușor". Se cere nu numai o atitudine critică, dar și o consecventă preocupare constructivă, formativă. Atît din partea presei cît și a forurilor competente e necesară o muncă educativă, efortul de a face cunoscute și însușite particularitățile și exigențele genului, de a sugera soluții și a sprijini înfăptuirea lor, de a stimula originalitatea, de a crea un climat de emulație, de muncă temeinică, fără de care nu se poate ajunge la succesele așteptate.

Regia spectacolelor de la Brașov (Valeriu Lazarov), una din problemele dificile care trebuiau rezolvate în timp record (o singură zi pentru pregătirea recitalurilor și programelor de concurs ale serii respective), a fost realizată — ca și transmisiile tehnice — în bune condiții. O notă cu totul specială se cuvine orchestrei și dirijorilor (Sile Dinicu, Aț. Imre, R. Oschanitzki) pentru care ceasurile de repetiții începeau dis-de-dimineață, pînă la concert, cu mici pauze și uneori se prelungeau și după acordul final al spectacolelor. A fost îmbucurător să constatăm că piesele muzicale, atunci cînd sînt bine orchestrate, cînd sînt pregătite serios, pot suna atît de frumos în interpretarea acestei formații. Un veritabil examen pe care instrumentiștii și conducătorii formației l-au trecut cu brio.

„Cerbul de Aur" a fost nu numai distractiv, dar și foarte instructiv ! Pînă la următoarea ediție avem nu numai a ne împărtăși impresiile, dar și a ne perfecționa, a corecta rămînerile în urmă pe un plan sau altul. Peste 12 luni, semnalul Festivalului va invada din nou undele posturilor de transmisie. „Cerbul de Aur" a devenit prin prezența în cadrul concursului ca și al festivalului a unor nume de mare prestigiu, prin valoarea celor ce au obținut premii și mențiuni, o emblemă care obligă, și să nu uităm că ecourile lui sînt purtate în întreaga țară și dincolo de granițele ei, pretutindeni unde se duc trubadurii cîntecului de la Brașov.

Plecarea tovarășului Gheorghe Rădulescu la Belgrad

Miercuri seara a plecat spre Belgrad tovarășul Gheorghe Rădulescu, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, președintele părții române în Comisia mixtă româno-iugoslavă, de colaborare economică, pentru a participa la lucrările celei de-a IV-a sesiuni a comisiei.

La plecare, în Gara de Nord, erau prezenți tovarășul Iosif Banc, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, miniștri și alte persoane oficiale române, precum și Iakșa Petrici, ambasadorul R.S.F. Iugoslavia la București.

(Agerpres)

Deschiderea unui ciclu de conferințe privind istoria orașului București

Cu lucrarea „Cercetările arheologice de la Cernica și importanța lor pentru cunoașterea trecutului țării noastre", susținută de prof. dr. docent Gheorghe Cantacuzino și Sebastian Moritz, cercetător principal la Institutul de arheologie al Academiei, miercuri după-amiază s-a deschis în Capitală un ciclu de comunicări științifice privind istoria orașului București.

Organizat de Muzeul de istorie a orașului, ciclul se desfășoară bilunar, în perioada martie—iunie 1968. Cu acest prilej, cercetători ai muzeului și alți specialiști vor face comunicări legate de dezvoltarea orașului de-a lungul secolelor, vor aduce noi date privind istoria culturii și a civilizației sale. Astfel, în lunile următoare, în sala de conferințe a muzeului vor fi expuse o serie de comunicări inedite, cum sînt: „Vechi teatre bucureștene" de George Franga, directorul Muzeului Teatrului Național; „Revista Viața Românească la București", susținută de Geta Săvescu, muzeograf la Muzeul de istorie a orașului București; „Activitatea Ligii Culturale — secția București, între anii 1918—1944", comunicare aparținînd lui Petre Daiche, șef de secție la același muzeu.

(Agerpres)

Solidari cu lupta dreaptă a poporului vietnamez

IAȘI. — Cu prilejul Săptămînii de solidaritate cu lupta poporului vietnamez, la Fabrica „Țesătura" din Iași a avut loc miercuri după-amiază un miting la care au luat parte numeroși muncitori, tehnicieni și funcționari ai întreprinderii. Mitingul a fost deschis de prof. univ. Ion Creangă, rectorul Universității „Al. I. Cuza", membru al Comitetului național de solidaritate cu lupta poporului vietnamez.

A vorbit apoi muncitoarea Lucreția Holvan care a spus, printre altele: Marea ofensivă de primăvară a patrioților sud-vietnamezi a asaltat pozițiile cheie ale armatelor americane intervenționiste. Eșecurile suferite de imperialiștii americani i-au făcut, așa cum se subliniază în declarația guvernului R. D. Vietnam din 25 februarie, să-și intensifice crimele barbare împotriva populației pașnice din numeroase localități ale Vietnamului de sud. Agresiunea americană împotriva poporului vietnamez stîrnește însă protestul și indignarea întregii lumi. Este limpede că Statele Unite nu pot învinge în Vietnam, nimeni nu poate îngenunchea un popor care a dobîndit conștiința dreptului său la independență și unitate națională.

În cuvîntul său, țesătoarea Evdochia Simion a arătat că: Intensificarea acțiunilor agresive, a represaliilor inumane ale imperialiștilor americani și acoliților lor în Vietnam reprezintă noi manifestări ale politicii de șantaj și presiune imperialistă la adresa popoarelor care năzuiesc spre pace. Crimele și amenințările agresorilor stîrnesc oprobriul tuturor oamenilor cinstiți și fac să sporească acțiunile de solidaritate cu lupta dreaptă a poporului vietnamez.

Exprimîndu-și adeziunea deplină față de ajutorul politic, material și diplomatic, acordat de țara noastră eroicului popor vietnamez, inginerul Anghel Predoiu a subliniat că, alături de întregul popor român, oamenii muncii din întreprinderea ieșeană cer să se pună capăt agresiunii din Vietnam, să fie încetate imediat și necondiționat bombardamentele și toate actele de agresiune împotriva R. D. Vietnam, iar poporul vietnamez să fie lăsat să-și rezolve singur problemele sale, fără nici un amestec din afară. Vorbitorul a condamnat cu energie acțiunile militare cu caracter de genocid efectuate de trupele americano-saigoneze împotriva populației pașnice din numeroase localități din Vietnamul de sud.

În încheiere, participanții la miting au adoptat o moțiune în care își reafirmă solidaritatea deplină cu lupta poporului vietnamez și condamnă cu toată tăria războiul de agresiune săvîrșit de imperialismul american pe pămîntul Vietnamului.

(Agerpres)

Un studiu asupra apelor subterane din cîmpia de vest a țării

S-a încheiat studiul asupra apelor subterane din Cîmpia de vest a țării. El este rodul unor cercetări științifice îndelungate și constituie o sinteză a lucrărilor efectuate prin foraje hidrogeologice în bazinele rîurilor Crasna, Barcău și ale celor trei Crișuri. Au fost studiate oscilațiile de nivel, capacitatea de debitare prin pompări experimentale, chimismul și temperatura apei. Cunoașterea datelor asupra apelor subterane din această zonă răspunde unor numeroase cerințe practice. Astfel, prin stabilirea debitelor de apă ce pot fi captate, a calității acesteia, studiul oferă date privind posibilitățile de alimentare cu apă potabilă și industrială, precum și pentru irigații. Un alt rezultat al cercetărilor se referă la cunoașterea legăturii apelor subterane cu cele de suprafață. Avînd aceste informații, se pot lua măsuri corespunzătoare de desecare, acolo unde este necesar. Un alt aspect practic îl constituie stabilirea acțiunilor ce trebuie întreprinse pentru exploatarea straturilor arteziene, în scopul alimentării cu apă a satelor.

Criterii și tendințe în organizarea industriei iugoslave

Vorbind despre lucrările de reconstrucție și modernizare care se desfășoară în cadrul Combinatului siderurgic din Iesenițe, directorul tehnic, Bogo Homovet, a declarat săptămînalului „Ekonomska politika": „Întreprinderea noastră este foarte veche. În decursul timpului ea a suferit mari prefaceri. Cu toate acestea nu întotdeauna a izbutit să țină pasul cu progresul tehnicii. În prezent noi avem încă în exploatare utilaje din anul 1889. Atunci cînd au fost fabricate, acestea erau moderne, dar astăzi sînt complet depășite. De aceea, în cadrul combinatului nostru devenise acută problema modernizării, fără de care ar fi fost de neconceput o acțiune de îmbunătățire a calității producției și de creștere a productivității muncii. După terminarea actualelor lucrări, combinatul din Iesenițe va produce 500 000 tone oțel, din care 200 000 tone oțeluri speciale".

Știri despre reconstrucția și modernizarea întreprinderilor apar aproape zilnic în presă, oglindind amploarea pe care a luat-o acest proces de o deosebită importanță pentru întreaga economie. De altfel, printre obiectivele de bază ale politicii economice pe anul 1968, așa cum au fost definite în rezoluția Skupștinei federale adoptată la sfîrșitul anului trecut, se numără și încadrarea mai dinamică a economiei iugoslave în diviziunea internațională a muncii. S-a apreciat că singura cale pentru înfăptuirea acestui deziderat, ținînd seama de nivelul tehnic în care se găseau multe întreprinderi, era reconstrucția și modernizarea.

Această orientare a economiei iugoslave este arătată și de structura investițiilor pe anul în curs, ca și pe anii următori: mai bine de 60 la sută din totalul fondurilor de investiții sînt destinate unor asemenea lucrări, în timp ce restul vor fi dirijate spre construirea de noi obiective.

Desigur, o acțiune de asemenea amploare ca aceea în curs de desfășurare necesită fonduri uriașe. Din acest punct de vedere, într-o poziție favorizată s-au aflat întreprinderile din Croația și Slovenia, cele mai dezvoltate republici ale Iugoslaviei.

Combinatul siderurgic de la Iliaș (R.S. Bosnia și Herțegovina) s-a văzut nevoit să înceteze activitatea la cîteva furnale; datorită utilajelor învechite și, ca urmarea, a prețului de producție ridicat, combinatul nu și-a putut desface produsele. Și alte întreprinderi din Serbia, Muntenegru, Bosnia și Herțegovina, cu o tehnică de producție rămasă în urmă, au fost nevoite să-și închidă porțile.

Pentru ridicarea nivelului industrial al regiunilor mai puțin dezvoltate, în bugetul federal pe 1968 s-a prevăzut suma de 10,3 miliarde dinari vechi, cu 12 la sută mai mult decît anul trecut. Cu toate acestea, republicile în cauză consideră suma respectivă ca insuficientă.

O problemă de o importanță deosebită care s-a ridicat în cadrul măsurilor de reconstrucție și modernizare a fost aceea a „integrării" întreprinderilor cu profil asemănător sau care se completează. După cum se știe, ca urmare a diversității condițiilor economice, politice, sociale și naționale din Iugoslavia (existența a 6 republici și a mai multor naționalități), în anii de după eliberarea țării s-au construit întreprinderi cu profil asemănător aproape în fiecare republică, în unele cazuri chiar fără să se țină seamă de baza de materii prime și de posibilitatea de desfacere a mărfurilor. S-a ajuns astfel la situația cînd din totalul întreprinderilor, peste 50 la sută au pînă la 60 salariați, 40 la sută au între 61 și 500 salariați și doar 9 la sută sînt întreprinderi mari cu peste 500 salariați.

Procesul integrării nu este nou. Întreprinderea electrotehnică din Krani, de exemplu, unește 14 fabrici, cu peste 13 000 salariați, iar combinatul „Trepcea", cel mai mare producător de plumb și zinc din Iugoslavia, are în componența sa mai multe mine, fabrici și uzine, cu aproape 11 000 salariați.

În prezent, procesul creării de mari unități de producție este în curs de desfășurare. „Situația de pe piața mondială — a scris ziarul „Politika" — arată că întreprinderile mici nu au nici o șansă în lupta de concurență cu marile întreprinderi". Așa încît întemeierea de complexe industriale puternice e o chestiune cît se poate de actuală. Un exemplu l-au oferit gazetarii noștri din Split, Rieka, Pola, Mosor și Kralievița; de curînd, a avut loc un referendum în urma căruia marea majoritate a colectivelor de muncă din întreprinderile amintite au hotărît să se integreze. A luat astfel naștere o mare întreprindere cu 17 400 salariați, care produce 90 la sută din navele construite în Iugoslavia. O hotărîre asemănătoare au luat întreprinderile electrotehnice „E.I.N." din Niș și „Rudi Ciaiavet" din Bania Luka, cu circa 15 000 salariați, care dau peste 80 la sută din producția de televizoare, aparate de radio etc. Într-o fază avansată se găsesc pregătirile pentru integrarea combinatelor siderurgice din Zenița și Iliaș cu minele de fier și cărbune de la Liubia și Vareș, care au laolaltă 28 000 salariați. Potrivit prevederilor, în 1972 viitorul combinat unic va produce anual peste 2,5 milioane tone oțel, adică mai mult decît este producția actuală a tuturor combinatelor similare din întreaga țară. Pentru integrare s-au pronunțat, de asemenea, o serie de întreprinderi din industria lemnului, din industria chimică și textilă etc. Pornind de la necesitatea reducerii cheltuielilor administrative, acest proces s-a extins la unele organizații comerciale, la cooperativele de prestări de servicii etc.

Potrivit aprecierilor presei belgrădene, aceste procese constituie premise favorabile pentru dezvoltarea în continuare a economiei iugoslave.

CORESPONDENȚA DIN BELGRAD DE LA NICOLAE PLOPEANU

Mașini și utilaje livrate la export

Un nou lot de peste 600 de tractoare de tipurile U-450, U-650 și U-651 au fost exportate zilele acestea în Australia, R. D. Germană, Iran, Italia, Spania, R. D. Vietnam. De asemenea, în R. D. Germană au fost livrate 227 autoturisme de teren M-461, iar în Iran circa 340 de pluguri purtate tip Pp 3—30 M și 43 de mașini de stropit și prăfuit.

Prin intermediul întreprinderii românești de comerț exterior „Mașiniexport" au fost expediate unei firme japoneze un strung Carusel de tip Sc 2 500, produs la Fabrica de mașini-unelte și agregate București, precum și mașini de danturat roți tip Fb-320-A, fabricate la Uzinele mecanice Cugir. În baza contractului încheiat cu o întreprindere comercială din Bulgaria, pentru livrarea în acest an a 15 locomotive Diesel-electrice de 2 100 CP, recent au fost expediate cinci locomotive.

(Agerpres)

vremea

Ieri în țară: Vremea s-a menținut relativ rece, cu cerul variabil, mai mult noros în Transilvania și Moldova, unde local a nins. Vîntul a suflat potrivit, pe alocuri cu intensificări din sectorul nord-vestic. Temperatura aerului la ora 14 oscila între minus 6 grade la Întorsura Buzăului și 5 grade la București, Budești, Giurgiu, Tr. Măgurele și Roșiori. **În București:** Vremea s-a menținut rece, cu cerul variabil. Vîntul a suflat potrivit. Temperatura maximă a atins 8 grade.

Timpul probabil pentru 15, 16 și 17 martie. În țară: Vremea continuă să se încălzească la început intervalului, apoi se va răci începînd din nord-vestul țării. Cerul va fi variabil. Înnorări mai accentuate se vor produce în nordul țării, unde vor cădea precipitații locale. În rest precipitații izolate. Vînt potrivit. Temperaturile minime în nordul țării vor fi cuprinse între minus 8 și minus 2 grade, iar în sud între minus 2 și 4 grade. Temperaturile maxime în nordul țării vor fi cuprinse între 2 și 8 grade, iar în sud între 8 și 14 grade. Ceață locală. **În București:** Vremea continuă să se încălzească, mai ales la începutul intervalului. Cerul va fi temporar noros, favorabil ploii slabe. Vînt potrivit. Temperatura ușor variabilă.

În Editura politică a apărut:

AL DOILEA AN AL CINCINALULUI

Comunicat cu privire la îndeplinirea planului de stat de dezvoltare a economiei naționale a Republicii Socialiste România pe anul 1967.

64 p. 1,75 lei

PRONOEXPRES NR. 11 DIN 13 MARTIE 1968

EXTRAGEREA I:
1 39 2 40 25 27 — 49 5
Fond de premii: 529 110 lei.

EXTRAGEREA a II-a:
28 20 26 25 1 14 — 47 31
Fond de premii: 393 864 lei.

Tragerea următoare va avea loc miercuri 20 martie 1968, în București.

SPORT

ASTĂSEARĂ, LA FLOREASCA

O gală a vedetelor boxului nostru

Sala sporturilor de la Floreasca găzduiește astă seară, de la ora 19, reuniunea finală a competiției de box pentru centurile oferite de ziarul „Sportul". Din program se desprind întîlnirile: Covaci — Pițu, Gruiescu — Ciucă, Stanev — Moldovanu și Giju — Otvös. Iată celelalte întîlniri: Drăgan — Nica, Bădoi — Murg, Dinu — Stanciu, Majai — Vlad, Chivăr — M. Mariuțan, Monea — Cîmpeanu și Alexe — Sănătescu.

Noi antrenori emeriți și maeștri emeriți ai sportului

Ieri la amiază, într-un cadru festiv, la Consiliul național pentru educație fizică și sport au fost atribuite titlurile de antrenor emerit și maestru emerit al sportului unor antrenori și sportivi fruntași. Au primit titlul de antrenor emerit: **Ion Popa** (box), **Petre Cișmigiu** (tir), **Alexandru Czipler, Andrei Vîlcea, Vasile Chelaru** (scrimă). Titlul de maestru emerit al sportului a fost acordat următorilor: **D. Ivanov, A. Calenic, P. Maxim, A. Simionov, V. Calabiciov, S. Covaliov** (componenți ai lotului de caiac-canoe), **I. Falb** și **M. Țiu** (scrimă).

Aseară, în competițiile europene de fotbal

Victorie la limită a gazdelor la Budapesta... ...și la Chorzow

Aseară, pe Nepstadion din Budapesta, s-a desfășurat meciul tur din cadrul sferturilor de finală ale „Cupei orașelor tîrguri", dintre echipele FERENCVAROS și F.C. BILBAO.

Întîlnirea a luat sfîrșit cu un rezultat oarecum surprinzător, formația budapestană (actuală campioană a Ungariei) nereușind să se detașeze decît cu un singur gol, de un adversar mai puțin bine cotat în fotbalul internațional. Victoria obținută la limită, 2—1 (2—0), și mai ales golul marcat de către spanioli în deplasare i-au creat o sarcină dificilă în partida retur, care va avea loc la 27 martie la Bilbao.

Cele trei goluri ale partidei au fost înscrise de către Albert, Novak (din lovitură de la 11 m) și Aranguren (pentru spanioli). În repriza a doua, oaspeții au avut lungi perioade de dominare teritorială și tehnică.

Din Chorzow ni s-a transmis că meciul de aseară dintre **Gornik Zabrze** și **Manchester United**, contînd pentru sferturile de finală ale „Cupei campionilor europeni", s-a desfășurat în fața a peste 100 000 de spectatori, pe o vreme deloc propice (zăpadă, viscol). Jocul a fost influențat vizibil de aceste condiții meteorologice. Polonezii au dominat ușor, avînd însă puține ocazii de gol. Englezii, firesc, s-au apărat (intenționînd să-și păstreze avantajul de două goluri din primul joc).

La pauză, scorul s-a menținut „alb". Polonezii au atacat mai susținut în repriza secundă. Eforturile le-au fost răsplătite; în minutul 68, Letner — extrema stîngă a formației gazdă a deschis scorul. Acest gol avea să fie însă unicul în tot meciul, pentru că nici una dintre combatante n-a mai putut percuta poarta adversă.

În acest fel, Manchester United — echipă celebră, antrenată de un antrenor nu mai puțin celebru, Matt Busby — s-a calificat în semifinalele C.C.E.

ȘAH

După două runde, în turneul de la București

Turneul internațional de șah de la București a continuat ieri cu partidele celei de-a doua runde. Gipslis a cîștigat la Wade. Trei partide (Drimer—Parma, Bilek—Tringov și Ghițescu—Liebert) s-au încheiat remiză. Au fost întrerupte partidele: Radovici—Jansa și Troianescu—Ciocîltea.

În fruntea clasamentului se află Gipslis (U.R.S.S.) și Bilek (Ungaria) cu cîte 1,5 puncte, urmați de Jansa (Cehoslovacia) 1 (1) și Parma (Iugoslavia) 1 punct.

Astăzi de la orele 16,30, tot în sala Institutului de petrol, gaze și geologie, au loc partidele din runda a treia.

Runda a IV-a în turneul feminin de la Belgrad

Turneul internațional feminin de șah de la Belgrad a fost reluat, după o zi de repaus, cu partidele rundei a 4-a. Reprezentanta noastră, Alexandra Nicolau, a jucat cu negrele împotriva iugoslavei Tereza Stadler. Partida s-a terminat remiză la mutarea 46. Lidera clasamentului, Milunka Markovici, a învins-o (cu negrele) pe olandeza Fanny Heemskerk, Bilek a pierdut la Zivkovici, iar Kușnir a cîștigat la Katia Ipvanovici. Campioana mondială Nona Gaprindașvili a obținut victoria (40 de mutări) în fața iugoslavei Liliak.

În clasament conduce Markovici cu 4 puncte, urmată de Gaprindașvili 3,5 puncte, Liliak 3 puncte, Nicolau, Zivkovici 2,5 puncte etc.

În cîteva rînduri

Concursul de sărituri cu schiurile, desfășurat la Fluberg (Norvegia), a revenit norvegianului Bjorn Wirkola cu 236,5 puncte. Cele mai bune sărituri: 103 m și 100,5 m. Campionul olimpic Jiri Raska a ocupat locul 15.

După 6 etape, în cursa ciclistă Paris-Nisa conduce recordmanul mondial al orei, belgianul Ferdinand Bracke, urmat de Van der Vleuten (Olanda) la 25", Jan Janssen (Olanda) la 46". Jacques Anquetil se află pe locul 10 la 3'01", iar fostul lider, belgianul Eddy Merokx, a abandonat.

Echipa de fotbal Steaua Roșie Belgrad a jucat la New York cu formația profesionistă americană „Mustangs" din Chicago. Fotbaliștii iugoslavi au obținut victoria cu scorul de 4—0 (1—0).

La Saint Maur, întîlnirea internațională amicală de handbal dintre selecționatele masculine ale Franței și Olandei s-a încheiat cu victoria francezilor la scorul de 20—13 (10—7).

Cursa de 15 km din cadrul concursului internațional de schi fond desfășurat la Puijo (Finlanda) a fost cîștigată de finlandezul Eero Mantyranta cu timpul de 47'42". Campionul olimpic de la Grenoble, italianul Franco Nones, a ocupat locul doi, la 43 de secunde de învingător.

PORȚILE ENERGIEI

(Urmare din pag. I)

numeroase fronturi de lucru, pe o suprafață relativ mică de teren. Grafic ul de execuție e strîns iar respectarea termenelor pentru diverse obiective este strictă, deoarece totul trebuie să se desfășoare simultan, ca un angrenaj. Unele lucrări le condiționează pe altele. Sînt macarale care se mută, sînt platforme suprapuse, etaje. Lucrările se întrepătrund. În aceasta constă specificul și complexitatea activității noastre, în vecinătatea unui fluviu deviat, care deplasează cu viteză nu mai puțin de 11 mii de metri cubi de apă pe secundă.

În timp ce toată febra e jos, în albia Dunării, munții au devenit tăcuți. Abordarea lucrărilor a început mai întîi pe creste, pe văi, pe versanții acum albi, acum cenușii ai masivilor Baba și Moșu. În momentul de față, peste două milioane de metri cubi de terasamente, nu mai puțin de 54 de poduri și viaducte a căror lungime întrece șase kilometri, 11 tunele cu o lungime de o mie patru sute de metri, două sute de podețe încununează munca întreprinderii de construcții care execută lucrările de drumuri și căi ferate din Sistemul hidroenergetic și de navigație „Porțile de Fier". Lipsesc doar semafoarele colorate, lipsesc semnalele pentru ca linia ferată și drumul să capete viață, să arate că munții au fost pe deplin cuceriți. În tăcerea lor, viaductele de la Gura Văii și Vîrciorova, de la Slătinicul Mare și Slătinicul Mic, de la Vir, de la Vodița, de la Bahna, de la Valea Tîrziului și Valea Palangei ne oferă imagini de sculpturi în beton, evazate, aeriene, suple, drepte, unele cu piloni asemănători coloanelor de catedrală, altele ca niște rampe, ca niște diguri suspendate la înălțimi adesea fascinante și spectaculoase. O mare lucrare de artă industrială, podul peste Cerna, în apropiere de Coramnic, ne reține atenția și ne îndeamnă la reflecții cu privire la tehnica utilizată de constructori.

Inovațiile s-au ivit în serie. Formele iscusit turnate ale betonului în pile pierdute cu fruct variabil au necesitat alcătuirea cofrajului cățărător. La turnarea plăcii superioare în suprastructurile podurilor s-a adaptat o schelă mobilă, prevăzută cu articulații și o podină rabatabilă. Astfel, munca la mare înălțime — pînă unde nu se puteau ridica schele de lemn, pînă unde nici macaralele nu puteau ajunge — ar fi fost foarte costisitoare și dificilă.

Execuția tunelelor, muncă de artă industrială de mare precizie și răspundere, a pretins asimilarea unor procedee tehnice care reprezintă ultimul cuvînt al tehnicii mondiale. În a doua etapă, la săparea și armarea galeriilor s-a aplicat metoda susținerii cu ancore metalice și plase de sîrmă. Experimentată și pusă în practică pentru prima oară la Argeș, metoda ancorelor și plaselor a cunoscut la Porțile de Fier o nouă etapă de perfecționare. Metoda s-a aplicat la tunelul Tufări pe o distanță de patru sute de metri. Economiile rezultate s-au ridicat la sume remarcabile. Este deajuns să arătăm că, la Tufări, s-au economisit 2 800 metri cubi de material lemnos, ceea ce echivalează cu peste două sute de vagoane de lemn de mină.

— Termenul de punere în funcțiune a drumurilor și căi ferate din zona Porților de Fier, ne spune Ion Pleniceanu, membru în biroul Consiliului sindical județean Mehedinți, este 30 decembrie 1968. Noi însă ne-am angajat să terminăm lucrările de căi ferate cu șase luni mai devreme, încît primul tren să treacă pe noile terasamente, prin noile tunele, peste podurile și viaductele construite aici în timp record, la 1 iulie 1968.

Primul tren care va străbate traseul nou deviat de pe malul viitorului lac de acumulare — între Turnu Severin și Topleț — va însemna un prim mare succes al celor ce ridică pe Dunăre marea uzină a electricității. Adăugînd la aceasta și faptul că, pînă la sfîrșitul anului, corpurile centrale ale primelor patru turbine vor atinge cota finală, că ecluza va fi încheiată în formele ei esențiale, ne dăm seama de amploarea unei activități sistematice, care nu cunoaște nici o întrerupere, nici o stagnare și nici o amînare.

Noaptea ne surprinde la Cheile Dunării, între acele de metronom ale brațelor mobile iluminate cu lanterne roșii și șiruri de becuri albe. Macaralele de aproape o sută de metri înălțime par odoare bătute în rubine, domuri cu turle și vitralii marcate de culori intense. Pe stîlpi și în interiorul unor corpuri de beton înalte ca furnalele ard focuri de sudură. Scapără lumini orbitoare, liliachii. Unele turnuri aburesc ca niște samovare. Pe porțiunea de trecere a navelor, Dunărea este luminată ca într-un festival.

Trec cu vuiet, intersectîndu-se la barieră, buldozere și trenuri grăbite. Stînci arse de explozia dinamitei se prăvălesc la baza portului din aval. Trompele macaralelor se scufundă în enclavă. O întreagă regie tehnică le înlesnește activitatea. Se aprind lumini la rampă, apar șiruri compacte de proiectoare pe linii verticale. Reflectoare, ca niște oglinzi într-o sală de operații, se fixează asupra unei scene de aproape patru sute de mii de metri pătrați, de aproape patruzeci de hectare scoase din Dunăre, îngrădite printr-o potcoavă de metal. Ca pe un stadion, grupurile de mașini stau în dreptul unei tribune întunecoase, în dreptul unui amfiteatru natural, pe care constructorii aproape că l-au părăsit, lăsîndu-și tunelele, viaductele, traseele elegant șerpuite să viseze pînă la apariția în flux a trenurilor și mașinilor.

Am ocolit meterezele de oțel, dincolo de care trece Dunărea netedă, sclipitoare, pe care alunecă din vreme în vreme convoaiele de șlepuri. Două macarale se ajută una pe alta să aburce o nouă treaptă, la o cotă superioară, pe un soclu de zeci de metri înălțime. Una își caută o scobitură prelungă, alta stă cocoțată pe o pilă cît un bloc turn. Fiecare dintre ele se smulge din adîncul în care a fost zidită, năzuind spre creste, mai aproape de piciorul muntelui, mai sus de oglinda apelor fosforescente ale Dunării. Brațele puternice se mișcă asemenea unor spițe de umbrelă, cosesc văzduhul purtînd benele grele printre plantațiile de trestii metalice.

În curînd macaragiii se vor înțelege între ei cu ajutorul aparatelor de radio emisie-recepție și vor înainta spre baraj, conducînd o flotă impunătoare, o „invincibila armada". Atunci — în pata de lumină pusă pe ecranul șantierului, acolo unde semnalizatorii își agită steguițele roșii și albe — glasurile celor ce dirijează mișcarea benei prin perdele de ceață, de neguri, de fum, prin culise și labirinturi de șantier, se vor auzi simultan și în cabina din înălțime, și pe platformele de turnare, și pe drumurile unde betonul fierbinte se scutură în „farfuriile zburătoare". Gîndul va alerga cu viteza fulgerului, pe diferite lungimi de undă, întregul șantier va activa ca un organism perfecționat, realizînd deplina sincronizare dintre faptă și idee.

Fruntaș pe țară în întrecerea socialistă în anul care a trecut, Sistemul hidroenergetic și de navigație Porțile de Fier ni se relevă, la acest început de primăvară, ca o hiperbolă elocventă, exprimînd din plin energia și iscusința unui popor de constructori.

ITALIA — PRIMA FILĂ A CAMPANIEI ELECTORALE

(Urmare din pag. I)

ce diferite, a militat pentru extinderea relațiilor cu țările din bazinul Mediteranei, străduindu-se să-și aducă propria contribuție la îmbunătățirea climatului politic european. De asemenea, în domeniul relațiilor comerciale, Italia a lărgit volumul schimburilor sale cu alte țări. În acest cadru se înscrie și evoluția pozitivă a relațiilor Italiei pe plan economic, politic, cultural și științific cu țările din răsăritul Europei, între care și cu țara noastră, ceea ce este apreciat aici ca un aport la întărirea păcii și securității pe continentul european.

Trecînd la pasivul bilanțului, presa italiană nu face economie de spațiu. Sînt reamintite în acest sens o serie de evenimente care au zdruncinat serios echipa guvernamentală. Evenimentele din iulie 1964 și cele legate de activitatea Serviciului de informații al armatei (SIFAR), în timpul acestor evenimente, scandalurile în care au fost compromise personalități ale coaliției de centru-stînga, „crizele" ciclice de neînțelegere între principalii parteneri ai coaliției — reprezintă tot atîtea „umbre", după cum se exprima luni primul ministru Aldo Moro, referindu-se la activitatea guvernului său. Influentul cotidian „Corriere della Sera" arată într-un editorial că au fost numeroase situațiile în care guvernul nu a reușit să răspundă cerințelor, a întîrziat punerea în aplicare a unor măsuri importante. Pentru ziarul „l'Unità" cea de-a patra legislatură a însemnat totodată „blocarea legilor cu caracter social menite să ducă la îmbunătățirea condițiilor de muncă și de trai ale oamenilor muncii, fiind, în schimb, favorizate puternicele grupuri capitaliste".

Ziarele reamintesc că legislatura trecută a înregistrat unele dintre cele mai puternice acțiuni de masă cu caracter revendicativ. Printre dezideratele acestor acțiuni se înscriu: îmbunătățirea condițiilor de muncă și de trai ale oamenilor muncii, o legislație adecvată în domeniul asistenței sociale, pensiilor, a învățămîntului mediu și superior, reducerea șomajului și a „hidroagliei" forței de muncă. Totodată, în rîndul carențelor legislaturii sînt trecute și tărăgănarea problemei regiunilor nedezvoltate din sudul țării, incapacitatea de a bara activitatea criminală a Mafiei. Unele dintre aceste probleme, care afectează interese fundamentale ale maselor, și-au găsit un ecou deosebit chiar în zilele premergătoare încheierii legislaturii. Amintesc, între altele, manifestațiile studențești din întreaga Italie, soldate cu ocuparea facultăților de către forțele de ordine și cu incidente violente, grevele și demonstrațiile oamenilor muncii din diferite sectoare ale economiei, manifestațiile sinistraților sicilieni care și-au instalat corturile în fața parlamentului pentru a atrage atenția autorităților asupra încetinelii și insuficienței măsurilor de lichidare rapidă a urmărilor cutremurului.

Deși programele electorale ale principalelor partide nu au fost încă difuzate, ele sînt în linii mari cunoscute.

Partidele guvernamentale, mărturisindu-și intenția de a continua formula coaliției de centru-stînga, și-au propus să desfășoare campania electorală sub lozinca: „Pace, progres, democratizarea statului". Continutul ce se va da acestei lozinci nu este însă totdeauna foarte limpede. El este interpretat în general ca însemnînd o dezvoltare a politicii de pînă acum, atît pe plan intern cît și extern.

Acțiunile importante organizate de către Partidul Comunist Italian în vederea apărării intereselor fundamentale ale maselor muncitoare, a dezvoltării democrației, a progresului economic și social al întregii țări au demonstrat forța pe care o reprezintă P.C.I. în viața politică a țării. Un punct central al programului comuniștilor îl constituie democratizarea organizării statului, transformarea programării economice într-un instrument de dezvoltare generală, inclusiv a sudului țării, măsuri social-politice care să asigure tineretului, femeilor, o participare activă la viața societății. Pe plan extern, P.C.I. se pronunță pentru desprinderea din „lanțul alianței militare atlantice", exprimarea unei poziții clare de condamnare a agresiunii americane în Vietnam, desființarea bazelor N.A.T.O. de pe teritoriul Italiei, o politică de largă colaborare cu toate statele europene, pentru consolidarea păcii și securității pe continentul nostru. Pentru transpunerea în fapt a unei asemenea politici înnoitoare, P.C.I. militează, în vederea dezvoltării unității forțelor de stînga, pentru atragerea tuturor elementelor democratice, laice și catolice.

Startul în bătălia electorală a fost dat. Începînd de marți s-a pus în mișcare o vastă mașină electorală care timp de 70 de zile va domina viața politică a țării.

viața internațională

Noi acțiuni de protest împotriva execuțiilor din Rhodesia

Comutarea pedepsei cu moartea a 35 de africani

In urma imensului val de indignare stîrnit în lume, îndeosebi în țările Africii, de știrile cu privire la execuțiile efectuate în Rhodesia, în rîndurile deținuților africani, guvernul rasist al lui Ian Smith a anunțat comutarea pedepsei de condamnare la moarte în 35 de cazuri. Printre acestea se află cazurile celor patru africani care urmau să fie spînzurați luni. Rămîn însă expuși peste 80 de deținuți, aflați în închisoarea centrală din Salisbury și în privința cărora au fost, de asemenea, pronunțate sentințe de condamnare la moarte.

Știrile sosite în cursul zilei de ieri se referă la acțiunile de protest și la demersurile diplomatice inițiate după executarea patrioților rhodesieni.

★

NEW YORK. — Țările africane membre ale O.N.U., exceptînd Malawi și Gambia, au cerut marți seara convocarea urgentă a Consiliului de Securitate pentru examinarea situației din Rhodesia.

★

KINGSTON. — Premierul jamaican Hugh Shearer s-a pronunțat în favoarea convocării unei conferințe a primilor miniștri din țările Commonwealthului destinată examinării situației create în urma recentelor execuții de la Salisbury.

★

ACCRA. — O demonstrație la care au participat aproximativ 2 000 de studenți ai Universității din Ghana a avut loc marți în fața reședinței înaltului comisar britanic din Accra. Studenții au protestat împotriva executării celor cinci africani de către autoritățile rasiste din Rhodesia.

★

NAIROBI. — În fața reședinței înaltului comisar al Angliei din capitala Kenyei a avut loc o demonstrație împotriva recentelor execuții de la Salisbury. Manifestanții au remis înaltului comisar adjunct al Angliei, Bruce Greatbatch, un memorandum în care învinuiesc Marea Britanie de complicitate cu regimul de la Salisbury. **In fotografie :** un aspect al demonstrației.

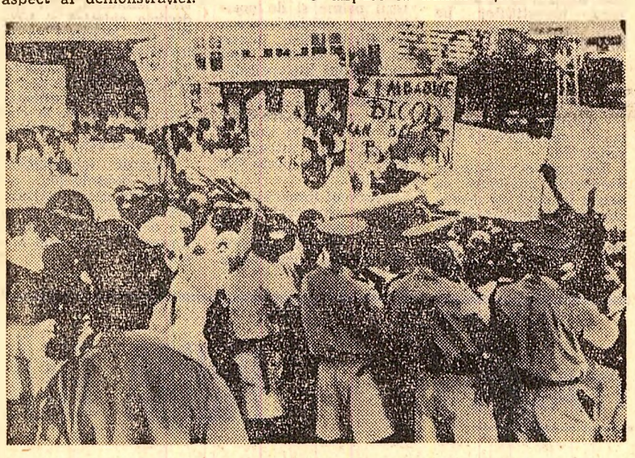

Lupte înverșunate în Vietnamul de sud

SAIGON 13 (Agerpres). — Unitățile Frontului Național de Eliberare din Vietnamul de sud au continuat să declanșeze în ultimele 24 de ore puternice atacuri asupra obiectivelor militare ale forțelor americano-saigoneze

Importanta bază aeriană americană de la *Bien Hoa*, situată la 24 km nord de Saigon, a fost supusă marți noaptea unui intens bombardament cu rachete. Trei posturi militare americano-saigoneze aflate în apropierea capitalei Vietnamului de sud, la Than Loc Thon, Cau Giong și Phu Bao, au fost, de asemenea, bombardate cu rachete și mortiere de către patrioți. Mai mulți militari americani și saigonezi au fost uciși. Tot în apropierea *Saigonului*, o unitate de cavalerie americană a căzut într-o ambuscadă organizată de patrioți.

In sectorul Phuoc Long, la 125 km nord de Saigon, concentrări de trupe americano-saigoneze au fost din nou supuse unui intens bombardament.

In provinciile septentrionale ale Vietnamului de sud continuă să aibă loc lupte înverșunate între unități militare americane și detașamente ale F.N.E. în împrejurimile localității Quang Tri. In apropierea bazei americane de la *Dong Ha* au fost semnalate, de asemenea, violente ciocniri între patrioți și trupele americano-saigoneze. Luptele se desfășoară pe un teren mlăștinos, la 11 kilometri de baza care aprovizionează toate trupele americane din provincia Quang Tri. Lupte îndîrjite între patrioți și trupele inamice au loc și la 140 km de orașul *Quang Ngai*, precum și în apropierea bazei americane de la *Cua Viet*.

Aviația strategică și tactică americană continuă să bombardeze pozițiile forțelor patriotice dispuse în jurul bazei militare de la Khe Sanh, relatează agenția France Presse. În 24 de ore, bombardiere „B-52", decolînd de la baza militară americană Utapao din Tailanda, au efectuat 10 misiuni asupra Vietnamului de sud, dintre care cinci asupra regiunilor dispuse la numai cîțiva kilometri de baza de la Khe Sanh. În primele două zile ale acestei săptămîni, aviația americană a efectuat 240 de raiduri asupra fortificațiilor forțelor potriotice care încercuiesc baza ; dintre acestea 140 de raiduri au fost efectuate marți. În ciuda acestor bombardamente intense, patrioții sud-vietnamezi inițiază atacuri puternice asupra pozițiilor americano-saigoneze, păstrînd, în același timp, o mare capacitate de manevră, cum menționează agențiile de presă.

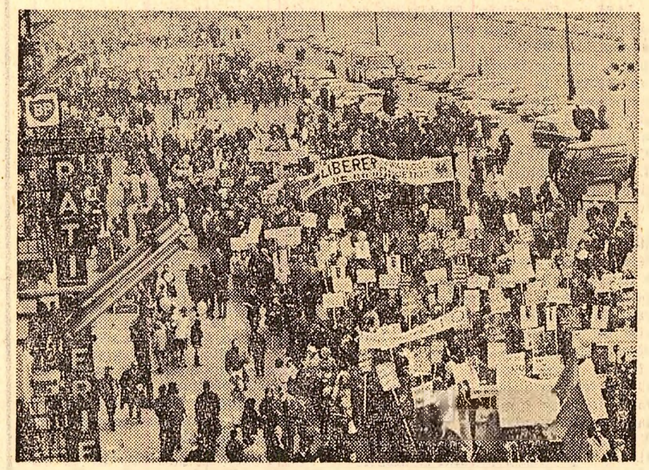

Coloane de manifestanți au parcurs recent străzile capitalei belgiene, Bruxelles, demonstrînd împotriva războiului dus de S.U.A. în Vietnam

Ambasadorul României la Tunis primit de președintele Burghiba

TUNIS 13 (Agerpres). — Președintele Republicii Tunisiene, Habib Burghiba, l-a primit pe Ion Georgescu, ambasadorul României la Tunis, în legătură cu plecarea definitivă a acestuia din Tunisia.

Cu această ocazie a avut loc o convorbire cordială în cadrul căreia s-a exprimat satisfacția pentru evoluția favorabilă a relațiilor dintre cele două țări și convingerea că acestea vor cunoaște o dezvoltare continuă.

INCERTITUDINI ECONOMICE ÎN AUSTRIA

Dacă pînă nu de mult în confruntări publice, diferiți oameni politici se învinuiau reciproc de lipsa unor programe, concepte sau alternative pe tărîm economic, acum există suficiente, cel puțin sub forma propunerilor aflate în discuție. Ca niciodată în trecut — constata un comentator — economia austriacă dispune de numeroase analize, rapoarte, prognoze și planuri, reflectînd preocupări stimulate, neîndoielnic, de nemulțumirea generală privind evoluția situației economice.

Pînă aproape de sfîrșitul anului trecut dificultățile ivite erau considerate în unele cercuri ca fiind de scurtă durată. De la începutul anului — atrag atenția specialiștii — persistența factorilor de instabilitate s-a accentuat. Propunerile elaborate de profesorul Koren (care, de la 19 ianuarie, este ministru de finanțe) au fost discutate în diferite foruri ale partidului populist guvernamental, devenind conceptul economic oficial. Partidul socialist, principalul partid de opoziție în parlament, a elaborat și el un concept de program economic. Iar la sfîrșitul lunii ianuarie partidul comunist a prezentat propriile sale propuneri.

Care sînt elementele de îngrijorare?

„Evident, scrie „Salzburger Nachrichten", nu este vorba de o criză propriu-zisă. Dar situația este în general nesatisfăcătoare. Economia austriacă oscilează între recesiune și reviriment". Activitatea de investiții se prezintă sub nivelul anului trecut. Investițiile proiectate servesc în primul rînd raționalizării și mai puțin lărgirii capacităților de producție. Institutul vienez de cercetări economice apreciază pentru Austria o rată a creșterii de 2 pînă la 3 la sută.

Prevăzînd o anumită înviorare conjuncturală, economiștii fac rezerva în sensul că proporțiile ei depind în mare măsură de volumul investițiilor publice, Planul Koren acordă acestei probleme o atenție deosebită. Se intenționează, în primul rînd, asanarea sau restrîngerea marilor deficite bugetare. Noul ministru de finanțe a și anunțat că permanentizarea actualei situații ar duce în 1969 la un deficit de 15—16 miliarde șilingi. Predecesorul său fusese nevoit să contracteze în noiembrie 1967 credite externe în valoare de 40 milioane dolari, iar în luna ianuarie 1968 el a primit, din aceleași surse, alte 110 milioane dolari pentru acoperirea parțială a sarcinilor bugetare pe 1968. Or, după cum apreciază revista economică „Berichte und Informationen", valoarea maximă a sumelor procurate pînă acum din străinătate n-a depășit 50 milioane dolari anual. Noua situație creează un serios handicap, căci oricît de amînată ar fi restituirea împrumuturilor și dobînzilor, ea reduce mijloacele bugetare disponibile pentru aplicarea măsurilor preconizate.

Punctele principale ale conceptului elaborat de guvern prevăd: încurajarea capacității de concurență prin măsuri legate de politica prețurilor; un program de investiții pe termen lung care urmează să garanteze folosirea rațională a mijloacelor publice printr-o plasare realistă a investițiilor ; încurajarea puternică a activității de dezvoltare și cercetare în industrie etc.

Măsurile anunțate nu stîrnesc satisfacție întrucît este evident că realizarea lor cere economii și sacrificii. Potrivit acestora, ar urma să se examineze fiecare capitol bugetar, pentru reducerea cheltuielilor care nu sînt motivate economiceste. In acest sens se discută, într-o atmosferă de oarecare tensiune și despre subvențiile acordate agriculturii. Trebuie spus că țăranii reprezintă o bună parte a alegătorilor, ei formînd și una din cele trei uniuni profesionale, poate cea mai puternică, a partidului populist. Dacă subvențiile primite de agricultură nu vor fi atinse, în alte cercuri economice se va ridica întrebarea în ce mod concepe guvernul o „repartizare echitabilă a sacrificiilor" ?

Propunerile supuse discuției de conducerea partidului socialist, după elaborarea lor într-un cerc larg de specialiști, au produs o oarecare surpriză. După cum se apreciază aci, aceste propuneri nu oferă o alternativă reală la conceptul Koren, întrucît majoritatea comentatorilor găsesc multe asemănări cu acesta. Evident, programul partidului socialist are și prevederi care îl deosebesc de conceptul Koren. Dar ceea ce îl apropie în aprecierea problemelor importante și în modul lor de rezolvare a generat presupunerea că liderii socialiști, cel puțin o parte dintre ei și în primul rînd Bruno Kreisky, președintele partidului, s-ar arăta dispuși să reintre în coaliția cu fostii lor parteneri, întreruptă în martie 1966. O dispoziție favorabilă acestei soluții evidențiază „Salzburger Nachrichten" și în rîndul partidului populist.

In ce privește programul Partidului Comunist Austriac pentru depășirea stagnării economice, acesta pune accentul pe descoperirea impulsurilor conjuncturii în interior și nu în străinătate. El preconizează un program cuprinzător de construcții. Pornind de la structura industrială nefavorabilă, partidul comunist consideră că devine urgentă întărirea activității de investiții în industrie și încurajarea dezvoltării economiei în ansamblu.

Specialiștii de aci nu întrevăd o dată apropiată pentru eliminarea incertitudinilor care persistă în economia austriacă. Criticile la care sînt supuse propunerile populiste și socialiste nu lasă să se întrevadă care dintre soluții va fi adoptată și dacă o posibilă coaliție a acestor două partide nu va duce mai degrabă la încercarea de a concilia cele două programe și așa destul de puțin deosebite între ele.

CORESPONDENȚA DIN VIENA DE LA P. STĂNCESCU

PRELIMINARIILE DIN STATUL NEW HAMPSHIRE

UN SUCCES CU PROFUNDE SEMNIFICAȚII

● Peste 40 la sută din voturi pentru candidatul care se pronunță în favoarea încetării războiului din Vietnam ● Cel mai serios avertisment dat pînă acum politicii actuale a Administrației S.U.A.

In alegerile preliminare din statul New Hampshire (S.U.A.), voturile s-au repartizat după cum urmează : pentru reprezentanții Partidului democrat — Lyndon Johnson 48 la sută, senatorul Eugene McCarthy 42 la sută ; pentru reprezentanții Partidului republican — Richard Nixon 79 la sută, Nelson Rockefeller 11 la sută. S-au desfășurat totodată alegeri pentru desemnarea unei candidaturi a Partidului democrat la funcția de vicepreședinte. Rezultatul lor : actualul vicepreședinte Hubert Humphrey 46 la sută, senatorul Robert Kennedy 17 la sută.

Alegerile preliminare desemnării candidaturilor oficiale în alegerile prezidențiale sînt o practică specifică Statelor Unite. Aceste alegeri preliminare, care au loc pe rînd în 15 state ale S.U.A., constituie un fel de sondaje de popularitate în care alegătorii democrați și cei republicani își exprimă preferințele cu privire la persoana care urmează a fi investită cu misiunea oficială de candidat al unuia din cele două partide în alegerile prezidențiale din noiembrie. În cadrul alegerilor preliminare sînt desemnați totodată delegații care vor avea sarcina să aleagă pe candidatul definitiv la convențiile naționale ale partidelor democrat și republican ce se vor desfășura în luna august.

Marele număr de voturi obținut în statul New Hampshire de senatorul McCarthy marchează, după cum scrie B. Ullmann, trimisul special al Agenției France Presse, „amploarea neliniștei pe care o provoacă în țară întorsătura luată de la începutul anului de războiul din Vietnam". Într-adevăr, după cum se știe, Eugene McCarthy, reprezentant al aripei moderate a Partidului democrat, s-a prezentat în alegeri și a dus întreaga campanie electorală criticînd cu asprime politica vietnameză a actualului președinte. In cadrul unui miting electoral, McCarthy a declarat că dacă va fi ales președinte va face tot ce-i va sta în putință pentru a aduce acasă trupele din Vietnam. El a afirmat că actualul guvern a ignorat șansele realizării unui acord pentru a se pune capăt războiului vietnamez.

Pentru o apreciere corectă a rezultatelor din New Hampshire, trebuie știut că numele președintelui Johnson nu era înscris pe lista candidaților posibili și că, prin aceasta, candidatura sa a suferit un anumit dezavantaj. Acest dezavantaj a fost compensat însă în mare parte prin faptul că „mașina" locală a Partidului democrat nu a rămas inactivă și a cerut alegătorilor democrați să înscrie numele președintelui Johnson pe buletinele lor. Cu toate acestea, numai 48 la sută dintre alegători au dat urmare consemnului primit.

Analizînd consecințele „succesului extraordinar de spectaculos" al senatorului McCarthy (el însuși se declarase satisfăcut înainte de alegeri cu 30 la sută din voturi) agenția France Presse detectează mai întîi în acest succes o netă înfrîngere pentru președintele Johnson. După părerea ziarului „New York Times", votul constituie un „avertisment la adresa Administrației și o consfințire a eforturilor studenților și altor cetățeni care au sprijinit campania lor de pace". Succesul lui McCarthy este, scrie ziarul, „un indiciu al nemulțumirii populare față de războiul din Vietnam și față de cursul politicii Administrației". Desigur, remarcă observatorii politici, președintele Johnson va pune în funcțiune, în lunile care au mai rămas pînă la convenția Partidului democrat, sistemul mașinii electorale democrate asupra căreia deține un control incontestabil. A.F.P. consideră însă că-i va fi greu președintelui să șteargă acest început puțin promițător pentru el al campaniei electorale din 1968.

Succesul lui McCarthy este atît de important încît va influența și alte candidaturi — este de părere A.F.P. În rîndurile Partidului democrat, Robert Kennedy, care a anunțat că nu-și va prezenta candidatura la postul de președinte înainte de 1972, ar putea fi tentat acum să-și reexamineze hotărîrea. La republicani, Nelson Rockefeller, în prezent guvernator al statului New York, despre care se spune că ar putea intra, alături de Nixon, în cursa pentru desemnarea candidatului republican, va fi încurajat, probabil, să iasă din rezerva în care s-a menținut pînă acum cu privire la războiul din Vietnam. Neoficial, Rockefeller este socotit apropiat de „porumbei", pe cînd Nixon se situează ferm, prin declarațiile sale, în rîndurile „ulilor".

Votul din New Hampshire, cu semnificația sa de condamnare a războiului purtat de S.U.A. în Vietnam, vine să se adauge criticilor aduse timp de două zile politicii vietnameze a Administrației de majoritatea membrilor Comisiei senatoriale pentru problemele externe.

Următoarele alegeri preliminare vor avea loc la 2 aprilie în statul Wisconsin.

La sesiunea Parlamentului european de la Strasbourg

Cereri privind dezvoltarea comerțului cu țările socialiste

STRASBOURG 13 (Agerpres). — Luînd cuvîntul în cadrul dezbaterilor din prima zi a sesiunii Parlamentului european de la Strasbourg, Jean François Deniau, membru al Comisiei C.E.E., s-a pronunțat în favoarea intensificării relațiilor comerciale dintre țările membre ale comunității și țările socialiste. El și-a exprimat părerea că aceste relații comerciale ar trebui să se desfășoare pe plan bilateral. După ce a anunțat că relațiile comerciale cu țările socialiste ridică anumite aspecte juridice, economice și politice, Deniau a subliniat necesitatea abordării problemei ținînd seama de toate aceste aspecte „într-un mod concret și evolutiv", La rîndul său, Karl Hahn, deputat vest-german, a relevat în cuvîntul său că pentru „cei șase" este oportun să întreprindă „noi inițiative" față de țările socialiste. El a cerut urgentarea dezvoltării relațiilor comerciale cu aceste țări.

Comunicat al C.C. al P.C. din Cehoslovacia

PRAGA 13 (Agerpres). — După cum anunță agenția C.T.K., la Praga a fost dat publicității un comunicat al C.C. al P.C. din Cehoslovacia referitor la discutarea în cadrul unor comisii ale Comitetului Central a primului proiect al programului de acțiune al partidului. În comunicat se arată că între 6 și 12 martie proiectul a fost dezbătut în cadrul comisiilor economică, ideologică și juridică, urmînd ca el să mai fie dezbătut de comisiile pentru agricultură și alimentație, a tineretului și pentru problemele nivelului de trai.

Toate comisiile au exprimat convingerea unanimă referitoare la necesitatea formulării programului de acțiune al partidului în așa fel încît el să devină punctul de plecare pentru ofensiva spre realizarea pozitivă și bine dirijată a sarcinilor trasate de ultimele plenare ale Comitetului Central.

★

PRAGA 13 (Agerpres). — După cum transmite agenția C.T.K., grupa de partid a Consiliului Central al Sindicatelor din Cehoslovacia a dezbătut hotărîrile Plenarei din ianuarie a C.C. al P.C. din Cehoslovacia și probleme legate de pregătirea plenarei C.C.S. care va avea loc la 21 martie.

La ședință a participat o delegație a C.C. al P.C. din Cehoslovacia în frunte cu D. Kolder, membru al Prezidiului C.C.

Luînd cuvîntul în cadrul ședinței M. Pastyrik, președintele Consiliului Central, a anunțat că B. Kozelka și V. Pasek, secretari ai Consiliului Central, au cerut să fie eliberați din funcțiile lor, iar el personal renunță la funcția de președinte al C.C.S., exprimînd în acest fel partea sa de răspundere la lipsurile pentru care a fost criticat Consiliul Central al Sindicatelor.

În Comitetul celor 18 state

GENEVA 13. — Corespondentul Agerpres, H. Liman, transmite : În cadrul ședinței de marți a Comitetului celor 18 state pentru dezarmare a luat cuvîntul conducătorul delegației U.R.S.S., A. A. Roscin. El a dat răspuns unor luări de poziții ale delegațiilor prezente față de noua formă a proiectului de tratat de neproliferare.

În ședința de miercuri a luat cuvîntul W. Foster, reprezentantul Statelor Unite, care a expus punctele de vedere ale delegației sale față de propunerile de amendamente la textul revizuit al proiectului de tratat privind neproliferarea armelor nucleare.

Au luat, de asemenea, cuvîntul Ivor Porter, reprezentantul Marii Britanii, și E. L. M. Burns, reprezentantul Canadei, care s-au declarat de acord cu textul revizuit al proiectului de tratat.

NICI UN REZULTAT ÎN PROBLEMA ADOPTĂRII UNUI REGULAMENT AL PIEȚEI LAPTELUI ÎN C. E. E.

După două zile de dezbateri aprinse, miniștrii agriculturii ai celor șase țări ale Pieței comune au părăsit Bruxelles-ul fără să ajungă la nici un rezultat în problema adoptării unui regulament al pieței laptelui în C.E.E., care ar trebui să intre în vigoare la 1 aprilie.

Agricultorii din țările Pieței comune au trimis marți 200 de reprezentanți ai organizațiilor lor profesionale pentru a face cunoscută poziția lor, care este în dezacord cu intențiile organismelor Pieței comune privind politica de prețuri pentru produsele lactate. Observatorii politici remarcă că este pentru prima oară cînd a avut loc un demers comun al sindicatelor din toate statele membre ale Pieței comune. Pentru a ieși din impas, miniștrii agriculturii au hotărît să ceară Parlamentului european să examineze și el aceste probleme. **În fotografie :** delegați ai agricultorilor sosind la sediul C.E.E.

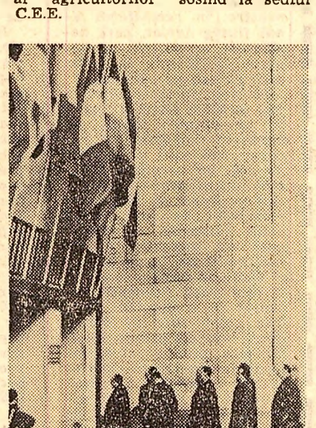

Orientul Apropiat

● Discursul președintelui Nasser

● Conferința de presă a lui Abba Eban

CAIRO 13 (Agerpres). — Adresîndu-se, cu prilejul unei inspecții efectuate trupelor egiptene, irakiene, algeriene, sudaneze, kuweitiene și palestiniene dislocate de-a lungul Canalului de Suez, președintele Nasser a declarat — după cum transmite agenția M.E.N. — că orice progres pe calea realizării unei soluționări pașnice a crizei din Orientul Apropiat depinde de retragerea trupelor israeliene de pe teritoriile ocupate. Israelul refuză însă să traducă în viață rezoluția Consiliului de Securitate, a spus Nasser. El a cerut militarilor să se pregătească pentru „etapa viitoare" a confruntării cu Israelul, „pentru eliberarea teritoriilor ocupate". Președintele Nasser a anunțat că „bugetul militar a fost sporit" deoarece ridicarea capacității de luptă a armatei trebuie privită cu toată grija. „Situația economică a țării este în prezent mai bună decît se sperase, a spus vorbitorul. El a lansat un apel țărilor arabe pentru reluarea întîlnirilor la nivel înalt, deoarece „este necesară elaborarea unei linii arabe comune în domeniile politic și militar".

Președintele R.A.U. a mai afirmat că „războiul din iunie nu trebuie considerat un sfîrșit al luptei arabilor împotriva Israelului".

★

IERUSALIM 13 (Agerpres). — Într-o conferință de presă, ministrul de externe israelian, Abba Eban, a respins acuzațiile care se aduc țării sale în legătură cu impasul în care se găsește misiunea trimisului special al secretarului general al O.N.U., Gunnar Jarring. El a arătat că misiunea acestuia nu a luat sfîrșit și, în consecință, nu se poate vorbi despre vreun eșec. El a arătat că Jarring urmează să facă în curînd un nou turneu în capitalele țărilor arabe și în Israel. Ministrul israelian a repetat poziția țării sale, subliniind că singura soluție pentru rezolvarea problemelor din Orientul Mijlociu, ca urmare a evenimentelor de la 5 iunie anul trecut, este metoda tratativelor directe între părți.

Referindu-se la posibilitatea evacuării celor 15 vase imobilizate în Canalul de Suez, Abba Eban a arătat că Israelul este de acord cu evacuarea acestor vase dar numai prin partea de sud a Canalului, în conformitate cu acordul încheiat între Israel și trimisul special al secretarului general al O.N.U.

agențiile de presă transmit:

Autoritățile din Salzgitter au interzis desfășurarea în acest oraș din R. F. a Germaniei a unei întruniri publice la care urmau să ia cuvîntul reprezentanți ai Comitetului de inițiativă pentru legalizarea Partidului Comunist din Germania. Într-un protest al Comitetului de inițiativă pentru legalizarea P.C. din Germania se arată că nu este prima dată cînd membrii acestei organizații sînt privați de posibilitatea de a-și exprima opiniile în public, fapt care constituie o încălcare a prevederilor constituției țării.

Todor Jivkov, prim-secretar al C.C. al P.C. Bulgar, președintele Consiliului de Miniștri al R. P. Bulgaria, s-a întîlnit cu activul Comitetului securității de stat. Todor Jivkov a rostit cu acest prilej o amplă cuvîntare, consacrată unor probleme interne și internaționale, precum și sarcinilor încredințate de partid și guvern organelor de securitate în scopul apărării muncii pașnice, a legalității și cuceririlor socialiste ale poporului bulgar. (B.T.A.).

Ambasadorul R. D. Vietnam la Budapesta, Hoang Luong, a fost primit la Viena de Kurt Waldheim, ministrul austriac al afacerilor externe. Ambasadorul R. D. Vietnam a expus ministrului austriac poziția guvernului său față de agresiunea americană în Vietnam.

Întrevedere Kenyatta—Kardeli. Președintele Republicii Kenya, Jomo Kenyatta, a primit miercuri pe Edvard Kardeli, membru al Consiliului Federației, care se află în vizită la Nairobi în calitate de trimis personal al președintelui Iugoslaviei, Iosip Broz Tito. Cu acest prilej au avut loc convorbiri în cadrul cărora au fost abordate probleme internaționale actuale.

Principalele „operațiuni de reorganizare a F.L.N.", care vor trebui să se încheie pînă la sfîrșitul acestui an, o dată cu Congresul F.L.N., au fost expuse de Kaid Ahmed, însărcinat cu reorganizarea Partidului Frontul Național de Eliberare din Algeria. Kaid Ahmed a anunțat că, în curînd, va fi instituită o comisie care va elabora programul și statutul partidului.

Cu prilejul împlinirii a 15 ani de la încetarea din viață a lui Klement Gottwald, la Praga s-a deschis o expoziție de fotografii care îi evocă personalitatea și activitatea.

Consiliul de Securitate se va întruni la 18 martie pentru a examina problema prelungirii mandatului forțelor Națiunilor Unite în Cipru. Actualul mandat al forțelor Națiunilor Unite expiră la 26 martie.

Congresul Uniunii studenților liberali din R. F. a Germaniei s-a încheiat la Köln. In rezoluția adoptată se condamnă agresiunea S.U.A. în Vietnam și se respinge legislația excepțională pusă în dezbaterea Bundestagului vest-german. Studenții s-au pronunțat totodată pentru tratative între cele două state germane.

Ploile torențiale care s-au abătut în ultimele două zile asupra regiunilor din centrul și vestul Turciei au provocat grave inundații la Ankara și în alte localități. S-a anunțat că 11 persoane au încetat din viață, iar numeroase altele și-au părăsit locuințele inundate. Pagubele materiale sînt considerabile. Primul ministru turc, Suleyman Demirel, a vizitat locurile sinistrate, pentru a stabili asupra măsurilor ce trebuie luate în vederea ajutorării populației.

SCRISOAREA AMBASADORULUI U.R.S.S. ÎN R. D. GERMANĂ

MOSCOVA 13 (Agerpres). — P. Abrasimov, ambasadorul U.R.S.S. în R. D. Germană, a remis ambasadorilor S.U.A., Marii Britanii și Franței în R. F. a Germaniei o scrisoare cu conținut asemănător, prin care atrage atenția asupra funcționării în Berlinul occidental a unei filiale a partidului neonazist vest-german Partidul național-democrat. După ce amintește că prin acordurile de la Potsdam și documentele ulterioare referitoare la problemele denazificării, adoptate pe baza acestui acord, pe teritoriul Berlinului de vest este interzisă orice activitate a unor organizații de tip nazist sau fascist, scrisoarea exprimă speranța că vor fi luate măsuri de rigoare față de Partidul național-democrat.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA : București Piața „Scînteii". Tel. 17 60 10, 17 60 20. Abonamentele se fac la oficiile poștale, factorii poștali și difuzorii voluntari din întreprinderi și instituții. Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii